

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

76. vuosikerta

2 / 2023

**TOMAS KÄYHKÖ JA ESSI PAKARINEN
PERÄKKÄISIIN SUOMEN MESTARUUKSIIN
- KÄYHKÖLLE HISTORIALLINEN SM-KULTA**

**Junioreiden EM-joukkue loisti Wienissä
Amerikan valloitus: PBA- ja PWBA
-kiertueilla iso määrä suomalaiskeilaajia**

Puheenjohtajan palsta

Keilailuliiton uusi rekisteri- ja kilpailuohjelma

JO PITKÄÄN yksi tärkeimmistä palveluista, joita lajiliittomme jäsenilleen tarjoaa, on valtakunnallinen rekisteri- ja kilpailuohjelmisto. On hyvä huomata, että vain harvoissa maissa on yleensä tarjolla valtakunnallinen keilailuohjelmisto, joka pystyy aidosti seuraamaan ja tallentamaan jäsenten kaikki viralliset kilpailut ja laskea niistä dynaamisen keskiarvon, jota taas voi käyttää tasoituksia laskettaessa. Esimerkiksi johtavassa keilailumaassa USA:ssa käytetään edelleen pääosin vain oman hallin tai alueen keskiarvoa, kuten meilläkin tehtiin vielä viime vuosisadalla. Onkin hyvä todeta, että mahdollisuus seurata kaikkia kilpailuja on mahtava, mutta ei siistestään selvä ominaisuus.

Vanha rekisteriohjelmamme otettiin käyttöön jo vuonna 2008 ja se on ansiokkaasti täyttänyt tehtävänsä jo yli 15 vuoden ajan. Tuon ohjelmiston softatoimittaja NettiTieto ilmoitti meille runsas vuosi sitten, että heidän ohjelmistonsa on rakenteellisesti tullut käyttöikänsä päähän ja he ovat muutenkin keskittymässä jatkossa logistisiin ohjelmistoihin. He esittävätkin SKL:lle, että hakisimme korvaavan ohjelmiston joltain toiselta ohjelmistotoimittajalta. Keilakilpailuja valtakunnallisesti tukevia kaupallisia ohjelmistoja ei ole lainkaan maailmalla tarjolla, joten elokuussa 2022 lähetimme tarjouspyynnöt joukolle ohjelmistotaloja, joista saimme kuusi tarjousta. Useiden keskustelujen ja neuvottelujen jälkeen liittohallituksemme päätti hyväksyä Montel Intergalactic Oy:n tarjouksen parhaaksi ja ohjelmistosopimus yhtiön kanssa allekirjoitettiin 7.11.2022.

Kehitysyhteistyö Montelin ja SKL:n välillä on toiminut hyvin ja onnistuimme pitämään alkuperäisen aikataulun eli käyttöönottopäivä oli perjantaina 9.6.2023. Valitsimme tarkoituksellisesti kilpailullisesti hiljaisen ajan julkaisuajankohtaan, mutta joka kuitenkin oli ennen lomakautta. Kuten osa teistä selkeästi huomasi käyttöönotossa paljastui isoja ongelmia, joista isoin käytännössä ruuhkautti ja kaatoi koko ohjelman. Muutaman päivän moni halli/kilpailun järjestäjä tekikin ikävä kyllä turhaa työtä tulosten syötössä. Tiistaina 14.6.2023 tuo virhe saatiin korjattua ja sen jälkeen homma on käytännössä pelannut paremmin ja tätä kirjoittaessa 15.6.2023 tilanne näyttää jo suhteellisen hyvältä.

Rekisteri- ja kilpailuohjelmiston kehittäminen on meille välttämätön, mutta samalla käytännössä suurin yksittäinen investointi, jonka lajiliittomme voi tehdä. Kehittäminen maksaa lähes 100 000 euroa eli yli 10 euroa per jäsen, mutta onneksi se kulu on luonteeltaan kertaluonteinen ja palvelee vuosikausia.

Vaikka ohjelmiston uusiminen oli meille välttämätön investointi, suunnittelimme se niin, että se samalla voi tuottaa jokaiselle jäsenellemme uutta lisäarvoa. Käytännössä tärkeimmät uudet ominaisuudet, jotka otetaan nyt elokuussa käyttöön ovat, että jokainen voi halutessaan omilla sähköpostitunnuksillaan tarkistaa kaikki omat keilatuloksensa suoraan SKL:n rekisteristä ja että jokainen voi itse päivittää omia henkilötietojaan ajan tasalle - vaikkapa kännykällään. Modernin tietokantaratkaisun takia myös jatkokehittäminen helpottuu jatkossa.

Koska kyseessä on täysin uusi ohjelmisto, ongelmia löytyy varmasti edelleen, joten raportoikaa niistä sähköpostiosoitteeseen rekisteriohjelma@keilailu.fi, jolloin toimistotiimimme voi Montelin kanssa yhdessä ottaa koppia. Alkuvaikeuksista huolimatta uskon, että kun uusi kausi tosissaan alkaa syyskuussa, meillä on uusi, toimiva ja parempi rekisteri- ja kilpailuohjelmisto käytössämme, josta on meille kaikille hyötyä.

Hyvää kesää kaikille!

Terveisin,
OLLI HOSSI
puheenjohtaja
Suomen Keilailuliitto

Sisältö

NUMERO 2 / 2023

- 2 PUHEENJOHTAJAN PALSTA
Keilailuliiton uusi rekisteri- ja kilpailuohjelma
- 3 SISÄLLYS
Toimituksen yhteystiedot, hinnat
- 4 TOIMINNANJOHTAJAN PALSTA
Kesälläkin voi keilata
- 5 MIESTEN EM-KILPAILUT
- 8 MIESTEN SM-KILPAILUT
Tomas Käyhkö teki suomalaista keilailuhistoriaa
- 10 MAUNO YLIMÄKI
Uskomattomat 60 vuotta putkeen SM-kilpailuissa
- 11 TIINA VILJAKKA ALOITTI SKL:N
KILPAILUKOORDINAATTORINA
- 12 NAISTEN SM-KILPAILUT
Essi Pakarinen juhli toista peräkkäistä Suomen mestaruutta
- 16 TULOSTEN TAKANA - LEO HILOKOSKI
- 19 JÄRVINEN JÄRKEILEE
Ymmärtääkseni...
- 20 PBA- JA PWBA-KIERTUEET
Käyhkö ja Tahvanainen niittivät menestystä rapakon takana
- 24 AAPO KILPELÄINEN
Tavoitteena hyvinvoiva ja kehittyvä urheilija
- 27 JUNIOREIDEN EM-KILPAILUT
Poikien joukkue marssi jälleen mestaruuteen
- 30 VETERAANIEEN SM-KILPAILUT
- 34 REIJA LUNDÉN
Keilailun moniosaaja ja tekijä
- 37 SENIOREIDEN SM-KILPAILUT
- 39 ESBC KÄVÄISI PÄRNUSSA
- 40 JUNIOREIDEN JA NUORTEN SM-KILPAILUT
- 42 FYR JA IDOLS & FUTURESTARS

KEILAAJA

SUOMEN KEILAILULIITON JÄSENLEHTI

SUOMEN KEILAILULIITTO

TOIMITUS Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

TOIMITUSSIHTEERI Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

PAINOS 10 000

PAINOPAIKKA Lehtisepät Oy, Lahti

SUOMEN KEILAILULIITTO Ruusulankatu 3, 00260 Helsinki, avoinna ma-pe klo 9.00–16.00, keilailuliitto@keilailu.fi

Toiminnanjohtaja Sami Järvilä, puh. 050 535 9668, sami.jarvila@keilailu.fi

Kilpailukoordinaattori Tiina Viljakka, puh. 040 591 3996, tiina.viljakka@keilailu.fi

Viestintä- ja markkinointisuunnittelija Henri Havusela, puh. 050 478 3311, henri.havusela@keilailu.fi

www.keilailu.fi

Osoitteenmuutokset omaan paikallisliittoon.

KANNEN KUVAT Henri Havusela

ILMOITUSHINNAT

Seurat ja keilailuliitot	0,95 €/pmm
Kaupalliset ilmoitukset	1,85 €/pmm
Toistoalennus	25 %

MODUULIHINNAT

Koko sivu, seurahinta 800 €, kaupallinen 1500 €
Puoli sivua, seurahinta 500 €, kaupallinen 1000 €
1/4 -sivu, seurahinta 250 €, kaupallinen 500 €
1/8 -sivu, seurahinta 150 €, kaupallinen 300 €
Hinnat koskevat valmiita, määrämittäisiä ilmoituksia

VUOSI 2023

	ilmestyy viikolla	aineisto viimeistään
Nro 3	41	18.9.
Nro 4	52	6.12.

Toiminnanjohtajan palsta

Kesälläkin voi keilata

Kausi 2022–2023 on taputeltu päätökseen ja ollaan uuden keilailukauden alussa. Vihdoinkin saatiin täysin ehjä kausi keilata ilman mitään rajoituksia ja siirtoja. On taas palattu ns. normaaliin elämään, vaikka rajan takana ikäviä tapahtuukin. SM-kilpailuihin osallistui kevään aikana mukava määrä osallistujia. Veteraanien SM-kilpailuissa Lappeenrannassa osallistujia oli 1037, Espoon Tapiolan senioreiden 525, Rauhalla junioreiden- ja nuorten 127, Helsingissä Talin keilahallissa naisten- ja miesten 1224 ja Oulussa parakeilailun SM-kilpailuissa 67.

Huippu-urheilupuolella suomalaiset keilaajat menestyivät kevätkauden aikana USA:n ammattilaiskiertueilla. **Santtu Tahvanainen** ja **Tomas Käyhkö** tekivät läpimurron PBA-eliit-tikeilaajien joukkoon. Santtu pääsi neljä kertaa TV-matsipeleihin ja Tomas kahdesti. Peräti seitsemän miestä osallistui kiertueelle, mikä on ennätysmäärä. Naisten PWBA-kiertueella kävi myös historiallisen suuri määrä suomalaisia naisia mittaamassa taitojaan. Viisi nais-tamme **Peppi Konsteri**, **Sanna Oksanen**, **Eliisa Hiltunen**, **Ani Juntunen** ja **Roosa Lúnden** kiersivät kiertuetta ja cuteistakin päästiin usean kerran läpi. Maajoukkuevalmentajamme **Piritta Kantola** oli joukon apuna reissussa. Junioreiden EM-kisoista Wienistä saaliina oli kuusi mitalia, kaksi kultaista ja neljä pronssista. Miesten EM-kilpailuista Wittelsheimista saavutettiin yksi pronssi. Kokonaisuutena upea esitys suomalaisittain!

Valtakunnansarjojen sääntöihin on tullut muutoksia tulevalle kaudelle. Naisten ja miesten liigojen sekä miesten ykkössarjan pelitapaa muutetaan ja käyttöön otetaan eräänlainen hybridimalli aiemmasta liigojen pelitavasta sekä muiden sarjojen pistebonusjärjestelmästä. Kilpailusääntöjen kokonaisuudistus on myös viimein valmistunut. Sääntöuudistuksen valmistelu aloitettiin jo edellisen hallituksen aikakaudella. Nyt ne ovat valmiina pakettina. Kannattaa käydä tutustumassa näihin liittomme verkkosivuilla. Löydät ne kilpailutoiminnan alta säännöistä ja ohjeista.

Moni keilaaja varmasti pitää kesällä ansaitun tauon, osa jatkaa kesäkisojen kiertämistä, joita on runsaasti valtakunnallisesti tarjolla. Kannustankin vaikkapa lomailun yhteydessä kesäkisailemaan. Omasta fyysisestä kunnostakin kannattaa pitää huolta ja näin kesällä siihen on hyvä mahdollisuus esimerkiksi Suomen kauniissa luonnossa liikkumalla.

Hyvää ja lämmintä kesää kaikille!

SAMI JÄRVILÄ

Miesten EM-kilpailuista yksi mitali Suomelle

Ranskan Wittelsheimissa pelattiin 7.–16.6. miesten EM-kilpailut, joissa Suomea edusti nimivahva joukkue Santtu Tahvanainen, Tomas Käyhkö, Niko Oksanen, Joonas Jähi, Juhani Tonteri, Jarno Lahti ja valmentajana Jarmo Ahokas. Mitalimäärissä jäätiin selkeästi alle tavoitteen, olihan edellisistä kotikisoistamme saaliina kahdeksan mitalia, mutta triosta voitettu pronssi oli kuitenkin saavutus, jota ilman kisoista olisi jäänyt vieläkin karvaampi maku suuhun.

TEKSTI JA KUVAT: **SAMI JÄRVILÄ**

JO HARJOITTELUJEN aikana kilpailujen juoni tuli selväksi. Uretaanilla tulnaisiin pelaamaan ja tietty heittotapa tulisi tuomaan tulosta. Kisojen ylivoimaisesti paras maa oli lopulta Ruotsi kolmella kultamitalilla ja kolmella hopealla.

Jarno Lahdelta huippudebyytti singlessä

Jarno Lahti pelasi koko pelin uretaanilla, kuten suurin osa tämän päivän pelaajista. Tämä ratkaisu toimi ja tuotti lopulta mahtituloksen. Pari ensimmäistä sarjaa olivat ”vai-

sumpia” 215 ja 218. Jarnon peli-idea toimi ja hän siirtyi sarja sarjalta ylemmäksi ja heitti palloa samalla pidemmälle. Viimeiset neljä sarjaa menivätkin melkein 250 keskiarvolla ja 1416 nosti hänet neljänneksi mitalipelirajalle. Jossiteltavaakin jäi, sillä esim. kahdeksan >

Suomella oli asettaa kisoihin nimivahva joukkue. Niko Oksanen (vas.), Tomas Käyhkö, Jarno Lahti, Joonas Jähi, Santtu Tahvanainen ja Juhani Tonteri.

pistettä enemmän olisivat antaneet sijan kaksi ja paremman asetelman ennen viimeistä erää silmällä pitäen.

Jännitys suomalaisittain pääsystä mitalipeleihin säilyi viimeisen erän kuudennen sarjan loppuruutuihin saakka. Tomas Käyhkällä oli vielä mitalisaumat kymppiruudussa, johon tarvittiin kaato. Neloskeila kuitenkin jäi vähän vahvasta osumasta ja kaatoi mitalihaaveet. Eilen singlen karsintaeränsä keilannut Jarno Lahti jäi lopulta kaksi pistettä mitaleilta ja viidenneksi, kun viimeisestä erästä niihin nousi ainoastaan **James Blomgren** 1425 tuloksellaan. **Tomas Käyhkö** oli kahdeksas.

Jarno Lahti oli peliinsä tyytyväinen ja ihan aiheesta.

– Ekat pari sarjaa ehkä alitajuisesti jännitti. Oli vähän kankeeta vetoa. Sitten koitin olla miettimättä sitä, että ollaan jossakin isoimmissa kisoissa ja keilasin vaan omaa peliä. Loppu meni aika hyvin sen jälkeen. Mietin ennen peliä, että reaktiivisia olisi voinut käyttää jossakin vaiheessa, jos uretaani ei enää toimikkaan, mutta pysyin kuitenkin uretaanissa koko pelin. Tuntui, että loppua kohden se meni vaan paremmaksi. Vielä, kun pääsi heittäen vähän pidemmälle niin se sopi minulle. Vähän tuo viimeisen sarjan kymppisarja jäi ei voi sanoa, että harmittamaan, mutta mietityttämään.

Singlen Euroopan mestaruuden voitti lopulta Hollannin **Jord Van Weeren**, joka kukisti loppuottelussa Ruotsin **James Blomgrenin** 267–259.

Parikilpailun kulta Italialle

Suomalaisten vaikeudet alkoivat parikilpailusta. Tomas Käyhkö (1442) ja Niko Oksanen (1240) taistelivat hyvin loppuun saakka, mutta viimeisiin sarjoihin olisi tarvittu hirmupisteet. Miesten sijoitus 2682 pistein antoi parhaana suomalaisparina sijan 14. Matkaa mitalipeleihin jäi 114 pisteen verran.

Lähes robottimaisella varmuudella päivän pelannut Tomas Käyhkö oli tyytyväinen päivän esitykseensä, vaikka parikilpailu ei tuottanutkaan toivottua mitalia.

– Aika hyvin taskuun osuin koko päivän. Vähän joutui eri lailla pelaamaan tätä peliä kuin singlessä. Nikolla ei löytynyt oikeanlaista reaktiota koko peliin. Neljälteen pallo rupesi kääntymään enemmän ja tulini ylemmäksi sekä heitin pidemmälle. Ihan hyvä peli. Katsotaan taas triossa mitä radat sanoo, niissä radat muuttuvat nopeammin ja niihin pitää reagoida.

Parikilpailun Euroopan mestaruuden voitti Italian **Nicola Pongolini** ja **Antonio Fiorentino**, jotka kukistivat loppuottelussa Ruotsin **Jesper Svenssonin** ja **James Blomgrenin** 534–482.

Ruotsi oli kisojen paras maa voittaen kultaa myös triosta. Keskellä Alle ventin voittanut James Blomgren seuranaan Jesper Svensson (vas.) ja Pontus Andersson.

Santtu Tahvanaiselle, Tomas Käyhkölle ja Juhani Tonterille EM-pronsssia triosta

Suomen trio Tahvanainen, Käyhkö ja Tontteri lähti trion toiseen kolmen sarjan blokkiin sijalta neljä. Ensimmäisen sarjan rataparin oikealla radalla oli kymppikeila tiukassa ja ratkaisuja haettiin. Tulos 662 antoi kuitenkin kohtuullisen startin. Toisessa sarjassa tuli huono ratapari. Tomaksella oli vaikeuksia pallon reaktion kanssa ja nurkat seisoivat ja pari seiskakymppiäkin jäi. Santtu ja Juhani onneksi mättivät kaatojonoja. Tulos 647 tarkoitti kuitenkin sitä, että viimeiseen sarjaan pitäisi tehdä hirmutulokset. Tässä tilanteessa Suomi on ollut ennenkin ja noussut mitaleille. Tänäpäin se tapahtui taas ja viimeiseen sarjaan 757! Tämä riitti lopulta neljännelle sijalle ja mitaleille. Islanti olisi tarvinnut viimeiseen sarjaan Suomen ohitukseen ainoastaan 600 pistettä, mutta tulosta tuli ainoastaan 588 ja mitalihaaveet murenivat. Tämä oli varmasti hirmuinen pettymys heille.

Semifinaalissa Suomen trio hävisi Ruotsin **Pontus Anderssonille**, **Jesper Svenssonille** ja **James Blomgrenille** 673–713 ja kaulaan ripustettiin EM-pronssit.

Peli eteni kolmannen ruudun loppuun tasapistein, mutta sarjan puolivälissä Ruotsin trio otti jo pienen etumatkan. Kuutos- ja seiskaruutuun Suomi teki pari tyhjää joihin Ruotsi vastasi kaatojonoilla. Ysiruudussa tilanne oli Ruotsin eduksi jo 607–544. Kymppiruutuun Ruotsille riitti ehjä peli, jonka he myös tekivät.

Suomen trion ammattilaiskeilaaja Tomas Käyhkö tiivistä semifinaalin tapahtumat omalta osaltaan.

– Hyvä se on, että mitali saatiin. Kova loppupukiri saatiin trion kolmeen sarjaan. Tietysti vähän harmittaa, mutta Ruotsi oli kuitenkin vähän parempi tuossa semifinaalipelissä. Kyllä tämä varmasti jossain vaiheessa tuntuu hyvältä, mutta aina se harmittaa semit hävittä. On meillä nyt joukkuekisaan hyvä joukkue ja kaikilla on nyt ihan hyvä peli-idea siihen. Kultaa lähdetään tietysti joukkuepelistä hakemaan.

Toiselle trion ammattilaisista Santtu Tahvanaiselle jäi myös tappiosta hampaankoloon, vaikka EM-pronssi oli hänelle ensimmäinen arvokisamitali aikuisissa.

– Aina sitä haluaa voittaa. En tiedä kuuluuko kolmanteen sijaan ikinä olla tyytyväinen. Ainakin jäi nälkää joukkuekisaan. Meidän triolla oli kaikilla hyvä fiilis ja nälkä voittaa. Näen, että meillä oli yksi kisojen parhaimmista trioista, jolla olisi voinut kultraakin voittaa.

Trion kolmas ja kokenein jäsen Juhani Tontteri oli edellisiä hieman tyytyväisempi, sillä aikaisemmista arvokilpailuista ei triosta mitalia ole herunut.

– Viime kerralla, kun olin EM-kisoissa, niin triomitaleilta tiputtiin uusintaheitoilla, mutta kuten Santtu sanoi niin kultaa haettiin. Onneksi sattumienkin kautta kuitenkin päästiin tähän saakka. Ensimmäinen aikuisten triomitaleita tämä on minulle. Tosi hieno oli pelata Santun ja Tomaksen kanssa. On ne sel-

Suomen ainoan mitalin EM-kilpailuista trion saavuttivat Tomas Käyhkö, Juhani Tonteri ja Santtu Tahvanainen pronssillaan.

laisia pelaajia, että ei voi kuin vierestä ihailla heidän tekemistään. Kiva oli pelata.

Trion EM-kultaa voittivat Pontus Andersson, Jesper Svensson ja James Blomgren, jotka kukistivat loppuottelussa maamiehensä **Mattias Wetterbergin**, **Markus Janssonin** ja **Martin Larsenin** 746–703.

Joukkuekisasta iso pettymys

Suomen joukkue pelasi kohtuullisen hyvän ensimmäisen kolmen sarjan blokin ja tuloksella 3322 oltiin viidennellä sijalla lähdettäessä toiseen blokkiin.

Siinä ensimmäisen sarjan joukkue osui kaikki heitot taskuun, mutta nurkkakeilojen lähtemisen kanssa oli ongelmia. Tuloksella 1112 noustiin kolmanneksi. Erot takana oleviin maihin olivat kuitenkin todella pienet. Toinen sarja jatkui samanlaisena. Hyviä taskuosumia, mutta yhtä keilaa pystössä liian usein. Tuloksella 1071 pysyttiin kuitenkin kolmantena.

Viimeiseen sarjaan lähdettäessä tilanne oli kärkimäa Ruotsi pois laskien kutkuttavan tasainen. Ranska oli Suomea edellä 74 pistettä. Suomen takana Islanti, Kreikka, Hollanti, Tanska, Israel ja Saksa kaikki 60 pisteen sisällä Suomen perässä. Suomi pelasi Hollannin kanssa samalla rataparilla. Tiedettiin jo, että tarvitaan hyvä peli ja varmuudella 1100 ylitys. Sarjan alku oli edelleen haastava oikean pallon reaktion löytäminen kaadon saamiseksi edelleen. Sarja alku pelattiin parin tuntumassa, mutta loppuun tarvittavia kaatojonoja ei saatu. Tulosta vain 1007 ja mitaleilta jäätin lopulta se 110 pistettä.

Valmentaja Jarmo Ahokas oli odotetusti pettynyt joukkuekilpailun ratkettua.

– Ei voisi pettyneempi olla. Tämmöinen joukkue ja ei saatu joukkueitalia. Pitkään on menty myötätuulessa ja ei ole sanoja tähän. Onneksi on huomenna masters pelaamatta ja meillä on kaksi pelaajaa siellä.

All eventin kultaa voitti Ruotsin James Blomgren, hopeaa Ranskan **Keny Billaut** ja pronssia Tsekin **Jaroslav Lorenc**.

Kaksi suomalaista selviytyi mastersin 24 parhaan finaaliin. Tomas Käyhkö oli parhaana suomalaisena yhdeksäs ja Santtu Tahvanainen 20.

Joukkueosion semifinaaliin selviytyi lopulta Ruotsi, Ranska, Kreikka ja Hollanti.

Ruotsi teki EM-kisaennätyksen välierässä keilaamalla huikeat 1302 pistettä. Loppuottelussa Ranska oli niskan päällä ennen kymppiruutua, mutta Ruotsi käänsi ottelun edukseen tuplillaan 1127–1104.

James Blomgren loisti välierässä 300-pisteen sarjalla ja finaalissa oli toisen vasurin **Jesper Svenssonin** vuoro loistaa sarjalla 299 johtaen joukkueensa Euroopan mestaruuteen.

Santtu Tahvanainen voiton päässä mitalista mastersissa

Masterin ensimmäisellä kierroksella Santtu Tahvanainen voitti Tanskan **Tim Stampen** suoraan 2–0. Santtu ratkaisi toisen sarjan tekemällä pitkän kaatojonon sarjan loppuun. Timille jäi kolmen siipi yhdenteentoista ruutuun ja paikolla olisi menty yhden heiton uu-

sintaan. Tim otti kuitenkin kaksi keilaa pois ja Santtu vei sarjan 232–231.

Tomas Käyhkö puolestaan hävisi 2–0 **Mik Stampelle**. Tomas oli ensimmäisen sarjan hävittyään niskan päällä toisessa sarjassa, mutta seiskakymppi tasoitti pelin. Tomas heitti vielä sarjan loppuun kaadot ja pakotti Mikin tekemään ehjän viimeiseen. Mik teki kaadon ja peli oli ohi.

Santtu kohtasi toisella kierroksella Tsekin vasurin Jaroslav Lorencin. Santtu voitti pelinsä 2–0. Tämä ei tullut kuitenkaan helpolla, sillä tsekillä oli kymppiruudun kaadolla voitonavaimet käsissään ensimmäisessä sarjassa. Sitä ei tullut ja Santtu vei sarjan 220–216. Toinen sarja ratkesi Santun hyväksi 218–199, kun Santtu teki ehjän kymppiruudun ja eteni kahdeksan parhaan joukkoon.

Santun vastustajaksi asettui Hollannin Jord Van Weeren, joka on kisojen hallitseva singlen Euroopan mestari. Voitolla oltaisiin jo mitalepeleissä. Santtu hävisi Van Weerenille suoraan 2–0. Ensimmäisen sarjan hollantilainen vei selvästi 246–183. Toisen sarjan alku mentiin tasatahtiin. Jordin peli pysyi puhtaana, Santulla tuli pari huonoa heittoa ja peli oli pelattu. 235–191 sarjalla Van Weeren mitaleille.

– Heitin enemmän vinoon kuin vastustaja. Kaveri keilasi paremmin. Kisassa tuli kuitenkin lopussa ihan positiivinen käänne kuin alussa ajattelin. Tännehan haluaa vielä tulla uudelleenkin pelaamaan. Jano jäi minulle menestyä ja varmasti monelle muullekin. Onnistumisista ei oikein opi, mutta epäonnistumisista oppii, Santtu Tahvanainen istui juttelemaan häviönsä jälkeen. ●

Hollannin Jord Van Weeren oli yksi kisojen parhaista pelaajista voittamalla EM-kultaa singlestä ja mastersista.

Tomas Käyhkö (kesk.) juhli kolmatta peräkkäistä Suomen mestaruuttaan. Hopeaa Joonas Jehkiselle (vas.) ja pronssia Jesse Kalliolle.

Tomas Käyhkö

voitti Suomen mestaruuden ja teki suomalaista keilailuhistoriaa

Tomas Käyhkö voitti ensimmäisenä suomalaisena miesten Suomen mestaruuden kolmatta kertaa peräkkäin. Kahden sarjan loppuottelussa 26-vuotias Varkauden Mainareita edustava Käyhkö voitti seurakaverinsa Joonas Jehkisen 472-461. Sama kaksikko kohtasi myös vuosi sitten loppuottelussa, joten Jehkiselle ripustettiin toista vuotta putkeen SM-hopeaa kaulaan. Pronssille ylsi TPS:n Jesse Kallio, joka taipui Käyhkölle välierässä 437-427.

TEKSTI JA KUVA: HENRI HAVUSELA

MIESTEN JA naisten SM-kilpailut keilattiin tänä vuonna ensimmäistä kertaa kokonaisuudessaan samassa keilahallissa, ja näyttämönä toimi Talin keilahalli. Toukokuun lopussa vietinkin naisten ja miesten SM-kisojen osalta todellista keilailun superviikonloppua, jonka päätti miesten A-tason loppuottelu. Siinä **Tomas Käyhkö** kirjoitti nimensä historiankirjoihin, sillä kukaan ei ole aikaisemmin voittanut miesten Suomen mestaruutta kolmena vuotena putkeen.

– Upealta se tuntuu ja vaikea edes kuvitella, että tämä toteutui. Jokaisissa SM-kilpailuissa pelataan kuitenkin paljon sarjoja ja kovia vastustajia vastaan. Kova suoritusahan tämä on, Käyhkö sanoi kultamitali kaulassa.

Luotto omaan tekemiseen ja myös pelivälineisiin oli Käyhkön mukaan ratkaiseva tekijä loppuottelussa **Joonas Jehkistä** vastaan.

– Onneksi sain uretaanipallon menemään hyvin radoilla ja sain tavallaan aika rennosti heitellä, kun tiesin pallon menevän hyvin. Onneksi Joonas ei ihan kauheaan kaatoilotteluun päässyt, kun sitä häneltä on viikonlopun aikana nähty, Käyhkö keuhui seurakaveriaan.

Käyhkön kausi on ollut upea, mutta samalla pitkä. Yhdysvalloissa PBA-kiertueella suomalainen on antanut kovia näyttöjä ja pelannut kiertueella hienon kauden.

– PBA:ssa meni paremmin, mitä odotin ja pelasin siellä parissa TV-finaalissa, mikä varmasti auttoi tässäkin loppuottelussa, kun kokemusta on tullut näistä tilanteista. Pysyinkin vähän rennompi olemaan. Aika raskas kausi on ollut, kun neljä kuukautta vietin Yhdysvalloissa. Seuraavaksi on vielä miesten EM-kilpailut edessä ja toivotaan sieltä lisää menestystä, Käyhkö sanoo.

Historia tuntee suomalaisia huippukeilailajia, jotka ovat ylittäneet kolmeen Suomen mestaruuteen, mutta Käyhkö on heistä ensimmäinen, joka juhlii SM-kultaa kolmena vuonna peräkkäin. **Lasse Lintilällä** Suomen mestaruuksia on viisi, **Mika Koivuniemellä** kolme, kuten myös **Kauko Ahlströmillä**, **Tapani Peltolalla**, **Kai Virtasella** ja **Sami Konsterilla**.

– Hienolta se tuntuu, kun kovia nimiä siellä on, jotka ovat useamman kerran Suomen mestaruuden voittaneet. Kyllähän tämä oli itselleni tällä kaudella tavoitteena, että pääsisin voittamaan kertaa putkeen, Käyhkö kertoo.

Hopeamitalisti Joonas Jehkinen pystyi loppuottelun tappiosta huolimatta olemaan leuka pystyssä.

– Kokonaiskuvassa hopeamitali tuntuu hyvältä, vaikka tappio harmittaakin. Tuo kahden

sarjan loppuottelu oli itseltäni hyvää taistelua, vaikka ei ihan parasta pelaamistani ollutkaan. Toki siinä lopussa olisi voinut antaa enemmän painetta Tomakselle. Vähän hankalalta tuo loppuottelu itselleni tänään tuntui. Tomaksella tuntui peli olevan peli paremmin hallussa. Omaan viikonloppuun olen kokonaisuutena tyytyväinen. 12 joukkoon oli tavoite, mutta tietyksi nälkä kasvoi syödessä.

Jehkisellä ja Käyhköllä on seurakavereina yhteinen pitkä historia.

– Muistan, kun Tomas tuli Mainareihin, niin pelasimme ykkösdivaria ja heti nousimme liigaan, minkä jälkeen menestystä on paljon meille yhdessä tullut. Meillä on pitkä ja menestyksellinen historia. Hienoa katsoa, kun omasta ystävästä on kasvanut PBA-ammattilainen, Jehkinen kehuu.

Pronssimitali oli puolestaan **Jesse Kalliolle** ensimmäinen henkilökohtainen miesten SM-mitali.

– Totta kai tämä harmittaa, kun voitosta aina pelataan. Oli aika vaikea päivä itselleni ja Round Robinin viimeisissä sarjoissa jo katosi luotto omaan tekemiseen. Taistelin itseni kuitenkin mitalipeleihin, jossa ratapari olikin hyvin erilainen kertaakaan tämän viikonlopun aikana. Siinä pari vääriä muutosta ja Tomas sai ison kaulan pisteissä. Toki pääsin lähelle lopussa, mutta se ei tänään riittänyt, Kallio summaa.

Myös Kalliolla on selvät suunnitelmat jatkoon.

– En yleensä paljoa kesällä keilaa, mutta nyt on kesällä paljon EBT-kisoja ja tästä sai hyvää kisarutiinia niitä varten. Kesällä kierrän paljon EBT-kisoja ja aion tulla myös elokuussa Taliin pelaamaan Hammer Challengea.

Eemil Hyrkkö on miesten B-tason Suomen mestari

Viime vuonna miesten B-tason SM-hopealle yltänyt **Eemil Hyrkkö** kruunattiin puolestaan miesten B-tason Suomen mestariksi. Loppukilpailun karsinnan ykköseksi keilannut ja keilaseura Rämettä edustava 21-vuotias Hyrkkö pelasi loistavan loppuottelun **Janne Ikävalkoa** vastaan. Kahden sarjan yhteispisteet Hyrkköille 498-395. Näin ollen Ikävalkolle hopeaa kaulaan ja pronssia **Jaakko Kilpeläiselle**. Välierässä Ikävalko oli Kilpeläistä parempi lukemin 410-330.

– Tosi hyvältä tuntuu kultamitali varsinkin, kun viime vuonna olin hopealla ja pelasin silloin loppuottelun huonosti. Sain pelattua loppuottelussa tällä kertaa hyvin ja niinkin hyvää keilaa vastaan kuin Janne on. Hän pelasi todella hyvin läpi viikonlopun täällä, Hyrkkö tunnelmoi kultamitali kaulassa.

Nuorella kultamitalistilla tavoitteet ovat selkeät tulevaisuuteen.

– A-tason loppukilpailu on seuraava tavoite, kun keskiarvon puolesta olen ensi vuonna A-tasolla mukana. Siirryn pelaamaan keilaseura Alfa BC:hen ja siellä tavoitteena on liigaan pääseminen. ●

Suomen mestari Eemil Hyrkkö (kesk.). Hopeaa Janne Ikävalkolle (oik.) ja pronssia Jaakko Kilpeläiselle (vas.)

”Onnikin on ollut mukana”

Mauno Ylimäki ja uskomattomat 60 vuotta putkeen SM-kilpailuissa

89-vuotias Mauno Ylimäki keilasi huhtikuussa Talin keilahallissa peräti 60. kertaa peräkkäin miesten SM-kilpailuissa. Yli lajirajojen suoritus hakee vertaistaan. Kautta aikojen pisimpään yhtäjaksoisesti SM-kilpailuja on keilannut Karl Ström, joka keilasi 66 kertaa peräkkäin vuosina 1948–2013. Ylimäki aloitti oman putkensa vuonna 1963 ja hänen omien sanojensa mukaan putki saa myös jatkoa.

TEKSTI: HENRI HAVUSELA KUVAT: OLLI PAKONEN

MAUNO YLIMÄKI vastaa kesämökiltään iloisesti puhelimeen kesken pihahommien. Monelle suomalaiskeilaajalle SM-kilpailuihin osallistuminen vuosittain on tärkeä osa harrastusta ja moni koittaaakin kasvattaa putkeaan osallistumisvuosissa mahdollisimman pitkäksi. Ylimäki on onnistunut tässä asiassa harvinaisen hyvin.

60 vuotta peräkkäin miesten SM-kilpailuissa on todella mielenkiintoinen aihe, ja on aika kuulla Vantaalla asuvalta ja helsinkiläistä keilaseura BT:tä (Bowl Team) edustavalta Ylimäeltä, mikä on mahdollistanut osallistumisen SM-kilpailuihin vuodesta toiseen ilman välivuolia.

– Pitkä ura ja elämä on takana, joten mielelläni voin kertoa, Ylimäki aloittaa hymyssä suin.

– Keilailua olen pitkään saanut harrastaa ja onnikin on siinä ollut mukana. Aika keilareidoilla on ollut pelkästään mukavaa. Itselläni oli työuralla pitkiä, jopa kolmen viikon työmatkoja. Onneksi SM-kilpailuiden karsinnat ovat pitkiä, joten ehdin niihin sitten aina osallistumaan. Terveysttä on aina riittänyt onneksi niin hyvin, ettei ole ollut heittokäsi tai jalka kipeänä. Tosi onnekas olen ollut ja olen sitä edelleen. Nytkin olen kesämökillä ja pitää laittaa vähän paikkoja kuntoon, Ylimäki sanoo tarmokkaasti.

Kiitollisuus paistaa Ylimäen sanoista. Pitkä elämä on tarjonnut myös tiukkoja tilanteita.

Mauno Ylimäki vastaanotti onnittelut Talin keilahallissa Oy Bowling Ab:n toimitusjohtajalta Kai Virtaselta.

Vuonna 1964 oli pelissä myös keilailun SM-kilpailuita isommat asiat.

– Ei siihen voi sanoa muuta kuin onnea on ollut. Vuoden 1964 tammikuussa oli tiukka tilanne, kun olimme kaverin kanssa ajamassa Kiimingissä, minä apumiehen paikalla. Ajoimme tukkikuorman perään ja tukit tulivat tuulilasista sisään. Kerkesin väistämään, mutta Oulussa minua hoidettiin ja toipumisen jälkeen minä keilasin vielä samana keväänä Lahdessa SM-kilpailuita. Silloin oli kaikista lähimpänä, etten olisi päässyt osallistumaan, Ylimäki huokaa.

Pitkä putki on tuonut myös menestystä. Ylimäen pitkäaikaisen keilakaverin **Asko Koskelan** kanssa kaksikko keilasi vuonna 1974 Talissa SM-kilpailuissa 2×3 sarjan parikilpailussa huipputuloksen 1357, joka oli Suomen ennätys. Kultamitali ei kuitenkaan heille helppola irronnut, sillä hopealle keilanneet Ball-

masterin **Niilo Olonen** ja **Lennart Hallberg** jäivät vain kahden pisteen päähän Ylimäestä ja Koskelasta.

Ylimäki voitti parikilpailun SM-kultaa myös seuraavana vuonna Porissa. Tuolloin parina oli **Kalevi Ihalainen**.

– Keilailu on aina ollut viettelevä laji, jossa on aina hyviä ja huonoja päiviä. Kaikki pitää jaksaa ja kestää, ylimäki tietää.

On selvää, että vuosikymmenten aikana Ylimäki on nähnyt keilailun muutokset.

– Siihen liittyy paljon asiaa. Nykyään keilajilla on kauhea määrä palloja ja monella tuntuu olevan niitä kymmenkunta kisoissa. Itselläni on kaksi palloa käytössä ja katson kilpailukohtaisesti, kummalla heitetään avausheitot. Kun katsoin nytkin TV:stä **Tomas Käyhkön** menestystä SM-finaalissa, on pelaajien tekninen osaaminen mennyt valtavasti eteenpäin. Paljon on vuosien aikana muuttunut.

Ylimäki nauttii edelleen täysillä rakkaas-
ta lajista.

– Kyllä nautin edelleen keilailusta. Nytkin oltiin keskiviikkona keilaamassa viimeinen harjoituspäivä ennen kesää ja meitä oli neljä seuran jäsentä radoilla, kovasti kilpailtiin. Kilpaileminen viehättää.

Ylimäkeä muistettiin Talin keilahallissa pitkästä SM-putkestaan ja kokenut keilaaja sai palkinnoksi osallistumislipun elokuussa Talissa ensimmäistä kertaa järjestettävään Hammer Challengeen.

– Täytyy pelata elokuussa käydä keilahallilla pari kertaa harjoittelemassa ennen kuin menen sinne pelaamaan. Ilman muuta osallistun, jos kunto pysyy tällaisena. Tasapainon kanssa on haasteita, jotka häiritsevät kovastikin, mutta kun ei muuten ole mitään kipuja, niin kyllä sitä pelataan, Ylimäki summaa. ●

Tiina Viljakka aloitti Suomen Keilailuliiton kilpailukoordinaattorina

TEKSTI: **HENRI HAVUSELA** KUVA: **TIINA VILJAKAN ARKISTO**

TIINA VILJAKKA on Suomen Keilailuliiton uusi kilpailukoordinaattori. Viljakka aloitti työnsä SKL:ssä 23. toukokuuta.

SKL haki kilpailukoordinaattoria sen jälkeen, kun pitkäaikainen kilpailu- ja hallintokoordinaattori Olli Pakonen päätti siirtyä uusien haasteiden pariin. Pakosen viimeinen työpäivä liiton toimistolla on 29. kesäkuuta.

SKL:n iloksi kilpailukoordinaattori löytyi keilailun parista, kun vuosikymmenet lajin parissa toiminut tamperelainen **Tiina Viljakka** päätti hakea tehtävään. Viljakalla on omaa keilailutaustaa noin 30 vuoden ajalta. SKL:n kilpailu- ja sarjavaliokunnassa hän on ollut mukana lähes 20 vuoden ajan. Lisäksi hän on ollut pitkään mukana hoitamassa Tampereen ja Suomen firmakeilailua, minkä lisäksi hän on ollut vuoden verran mukana SKL:n naisvaliokunnassa. Viljakalla on kokemusta myös turnausjohtajan roolista keilailukilpailuissa.

Viljakka on myös työskennellyt Kaupin keilahallissa. Aikaisemmalta työuraltaan hä-

nellä on myös pitkä kokemus asiakaspalvelutehtävistä, laskutuksesta, toimistotehtävistä sekä muun muassa myyntisihteerin työstä.

– Vuosien ajan olen oikeastaan ollut kiinnostunut työskentelemään Suomen Keilailuliitossa ja nyt siihen oli omallakin kohdallani ensimmäistä kertaa mahdollisuus. Kun kilpailukoordinaattorin paikka aukesi, aika nopeasti syntyi päätös hakea paikkaa. Näin tämän hyvänä mahdollisuutena, Viljakka kertoo.

Viljakka on aloittanut työskentelyn Suomen Keilailuliitossa innolla.

– Alkumetreillä vasta ollaan ja paljon uutta asiaakin on tulossa. Omaan työhöni kuuluu isoimpana osana kilpailutoimintaan liittyvät tehtävät, kuten Ollillakin oli omassa työssään. Vaikka keilailun parissa olen pitkään ollut mukana, tämän työn myötä tulen saamaan lajista vielä enemmän irti ja varmasti keilailua tulee katsottua jatkossa eri kantilta. Olen kaikki vuodet tykännyt todella paljon olla tekemisissä keilaajien kanssa ja nyt pääsen olemaan vielä tiiviimmin heidän kanssaan, Viljakka kertoo. ●

Keilailun naisten SM-kisojen mitalikolmikko. Kultaa Essi Pakarinen (kesk.), hopeaa Roosa Lundén (vas.) ja pronssia Eliisa Hiltunen.

Essi Pakarinen juhli toista peräkkäistä Suomen mestaruutta

Toukokuun lopussa Talin keilahallissa pelatut SM-finaalit olivat Essi Pakarisen juhlaa. 24-vuotiaalle Pakariselle Suomen mestaruus oli jo toinen putkeen, sillä hän nousi korkeimmalle palkintokorokkeelle myös vuosi sitten Raisiossa. B-tason Suomen mestaruuden vei nimiinsä Tuija Jokinen.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN** KUVAT **MARKUS VILJANEN JA HENRI HAVUSELA**

KAHTEEN PERÄKKÄISEEN naisten Suomen mestaruuteen olivat ennen Pakarista pystyneet **Eija Krogerus, Annikki Maattola, Tytti Kujanen-Hartikainen, Katriina Kukkula, Krista Pöllänen** ja **Sanna Oksanen**. Krogerus onnistui aikanaan tuplassa kahdesti. Pöllänen ja Kujanen-Hartikainen ovat onnistuneet kertaalleen voittamaan kolme putkeen. Tuorein tuplamestari oli Oksanen (2013 ja 2014).

– Tuntuu pirun hyvältä. Hienoa onnistua voittamaan kahdesti peräkkäin. Arvostan tätä suoritusta, Suomen mestari Pakarinen iloitsi.

Pakarinen kaatoi Talissa loppuottelussa **Roosa Lundénin** lukemin 458–414. Pakarinen vei avaussarjan nimiinsä 221–218 ja toinen sarja kääntyi lopussa Pakarisen hyväksi 237–196.

– Loppuottelu oli todella tiukka ja myös tasokas. Totuin aika nopeasti ympärillä oleviin tv-kameroihin. Joissain paikkoheitoissa sitä mietti enemmän, kun kameran varjo liikkui merkien yläpuolella. Se vaikutti siihen, mihin katsoi, Pakarinen analysoi.

– Vähän oli hakemista, enkä saanut hyvää luottoa tekemiseeni. Ensimmäinen sarja oli tasainen ja pitkään peli sellaisena pysyikin. Toisessa sarjassa minulle tuli yksi klippi ja Essi sai hienot kaadot siihen, mikä vähän ratkaisi. Hieno matsi, mutta nyt kävi näin, Lundén totesi.

Pakarinen voitti välierässä **Eliisa Hiltunen** erittäin niukasti 438–431. Hiltunen voitti avaussarjan 246–205, joten Pakarisella riitti kirittävä toiseen sarjaan, ja siinä hän myös onnistui voittaen 233–185.

– Avaussarjan jälkeen tuli tehtyä paljon muutoksia. Keskityin vain peliin, enkä miet-

Kuva Henri Havusela.

Essi Pakarisen urakka SM-kilpailuissa päättyi helpottuneeseen tuuletukseen.

Tuija Jokinen saavutti naisten B-tason SM-kultaa.

tinyt niinkään paljonko olen perässä. Tiesin vain, että pitää tehdä paljon. Siinä huokaisi helpotuksesta, kun sai tehtyä tarvittavat kaadot.

Hiltunen oli pettynyt välierätappionsa jälkeen. Hienon avaussarjan jälkeinen toinen sarja ei onnistunut parhaalla mahdollisella tavalla.

– Oli hyvää tekemistä, lukuun ottamatta toista sarjaa ja paikkaamista. Päällimmäisenä on tunne, että pitäisi vain paikata paremmin. Toki myös jännitti paljon, kun oli tv-pelit kyseessä, Hiltunen totesi.

Tuija Jokinen B-tason Suomen mestari

Vahvasti läpi SM-finaaliviikonlopun pelannut **Tuija Jokinen** meni lopulta päätyyn asti ja voitti Suomen mestaruuden. Jokinen oli voittanut aiemmin urallaan B-tason pronssia vuoden 2018 SM-kisoissa.

Loppuottelussa Jokinen voitti **Daniela Lönnrothin** lukemin 365–324. Pronssia sai **Sanni Kianta, joka taipui välierässä Lönnrothille 352–309**.

– Jännitin alkukarsinnan jälkeen, että pääsenkö ylipäätään mukaan SM-finaaliin. 16 parhaan joukkoon pääseminen oli sekin jo saavutus. Pääsin ja sitten finaaleissa lauantain pelien jälkeen selvisinkin jo kahdeksan parhaan joukkoon. Sunnuntaina sitten jän-

nitettiin, että pääseekö loppuun ja tässä sitä nyt ollaan, B-tason Suomen mestari Jokinen riemuitsi mestaruushaastattelussa.

– Talissa oli kiva tunnelma ja yleisö oli myös hyvin mukana. Voitin aiemmin keväällä Lappeenrannassa veteraanien SM-kisoissa parikultaa, joten minullahan on näitä kultamitaleita sitten jo enemmänkin.

Hopeamitalisti **Lönnrothille** B-tason finaaliin osallistuminen oli uusi kokemus. Kultaa tavoiteltiin, mutta hän osasi kuitenkin arvostaa myös hopeista mitalia.

– Sanotaan, että kai tähän pitää ihan tyytyväinen olla. Ajattelin, että kokeillaan osallistua B-kisoihin, kun keskiarvo sen mahdollisti. Finaaliviikon heitoilla ja kropan kunnolla hopea oli pirun hyvä ja työvoitto, Lönnroth totesi.

Pronssimitalisti **Kianta** oli onnessaan saavuttamastaan henkilökohtaisesta SM-mitalista.

– Tällä kaudella en ole treenannut ja kisojakin on ollut ihan muutama, eli aika nololatasolta tuli lähdettyä näihin kisoihin. Oli aivan uskomaton tunne tulla pelaamaan finaalia ja jännitin paljon koko viikonlopun. Kolmen joukkoon päästyäni pääsi vähän itku. En ollut osannut odottaa sellaista ollenkaan, Kianta kertoi. ●

Naisten ja miesten SM-pari- ja joukkuekilpailun mitalistit

- Porin Giantsille iso mitalisaalis

Naisten ja Miesten SM-loppukilpailuiden yhteydessä palkittiin myös pari- ja joukkuekilpailun mitalistit. Porin Giants rohmusi ison määrän mitaleita, kun naisten pari- ja joukkueitalien lisäksi miesten joukkue nappasi SM-pronssia.

TEKSTI JA KUVA: **HENRI HAVUSELA**

MIESTEN PARIKILPAILUN kultaa juhlivat Turun TPS:n **Tony Ranta** sekä alkukilpailun ykköstuloksen keilannut **Jesse Kallio**. Hopeamitalit matkasivat puolestaan pohjoiseen Rovaniemen keilaseuran BC016:n **Tuomas Uusinarkaukselle** ja **Juha Ollonqvistille**. Pronssia saalistivat Varkauden Mainareiden nuoret keilaajat **Nico Kärkkäinen** ja **Lenni Juutilainen**.

Naisten parikultaa voittivat puolestaan paljon uransa aikana yhdessä menestystä niittäneet Porin Giantsin **Peppi Konsteri** ja **Ani Juntunen** ennen hopeamitalisteja, Lahden Bayn **Eliisa Hiltusta** ja **Jenni Heinoa**. Pronssimitalit jaetaan viikonloppuna Konsterin ja Juntusen seurakaverille **Marjo Hirvoselle** ja **Sanna Oksalle**.

Miesten joukkuekilpailun kultaa voittivat Varkauden Mainarit joukkueella **Tomas Käyhkö**, **Juho Rissanen**, **Nico Kärkkäinen** ja **Lenni Juutilainen**. BC016:sen pelaajat komistivat hopealla rovaniemeläisten mitalisaalista joukkueella **Timo Uusinarkaus**, **Toni Viitakangas**, **Tuomas Uusinarkaus** ja **Juha Ollonqvist**. BC016:sen kaksi mitalia ovat uudehkon keilaseuran ensimmäiset SM-mitalit. Pronssia saavuttivat miehissä Porin Giantsin **Panu Nurmilo**, **Sami Heinonen**, **Lauri Nenonen** ja **Ilkka Nenonen**.

Naisten joukkuekilpailun kultamitalistit ovat Porin Giantsin **Marjo Hirvonen**, **Sanna**

Oksanen, **Ani Juntunen** ja **Peppi Konsteri**. Hopeamitalit matkaavat Lahden Bayn **Eliisa Hiltuselle**, **Jenni Heinolle**, **Tiiamari Laukkaselle** ja **Krista Pölläälle**. Pronssia saavuttivat Helsingin GB:n **Reija Lundén**, **Roosa Lundén**, **Nina Kovanen** ja **Heidi Manninen**.

KAIKKI MITALISTIT JA TULOKSET

Miesten parikilpailun mitalistit

1. TPS, Turku 3690, 230.63

Tony Ranta 1752

Jesse Kallio 1938

2. BC016, Rovaniemi 3548, 221.75

Tuomas Uusinarkaus 1687

Juha Ollonqvist 1861

3. Mainarit, Varkaus 3519, 219.94

Nico Kärkkäinen 1719

Lenni Juutilainen 1800

Miesten joukkuekilpailun mitalistit

1. Mainarit, Varkaus 6887, 215.22

Tomas Käyhkö 1798

Juho Rissanen 1570

Nico Kärkkäinen 1719

Lenni Juutilainen 1800

2. BC016, Rovaniemi 6735, 210.47

Timo Uusinarkaus 1726

Toni Viitakangas 1461

Tuomas Uusinarkaus 1687

Juha Ollonqvist 1861

3. Giants, Pori 6678, 208.69

Panu Nurmilo 1744

Sami Heinonen 1645

Lauri Nenonen 1583

Ilkka Nenonen 1706

Naiset parikilpailun mitalistit

1. Giants, Pori 3450, 215.63

Ani Juntunen 1680

Peppi Konsteri 1770

2. Bay, Lahti 3332, 208.25

Eliisa Hiltunen 1766

Jenni Heino 1566

3. Giants, Pori 3310, 206.88

Marjo Hirvonen 1693

Sanna Oksanen 1617

Naisten joukkuekilpailun mitalistit

1. Giants, Pori 6760, 211.25

Marjo Hirvonen 1693

Sanna Oksanen 1617

Ani Juntunen 1680

Peppi Konsteri 1770

2. Bay, Lahti 6472, 202.25

Eliisa Hiltunen 1766

Jenni Heino 1566

Tiiamari Laukkanen 1519

Krista Pöllänen 1621

3. GB, Helsinki 6403, 200.09

Reija Lundén 1554

Roosa Lundén 1733

Nina Kovanen 1528

Heidi Manninen 1588

[Kaikki SM-kilpailuiden tulokset löytyvät verkosta osoitteesta ilmoittautuminen.keilailu.fi](https://www.keilailu.fi)

Porin Giants kahmi mitaleita naisissa ja miehissä. Kuvassa naisten joukkuekilpailun mitalistit.

Ensimmäistä kertaa!

International Hammer Challenge

Talin keilahalli 11.-20.8.2023

Palkintopotti yhteensä yli 40.000 euroa. Ensimmäinen palkinto 6.000 euroa ja loppukilpailuun ja palkinnoille yhteensä 77 pelaajaa, jossa joukossa erikoispaikkoja yli 50-vuotiaille ja alle 20-vuotiaille. Karsinnassa mukana ovat erikoiserät, joissa on huomioitu naiset, nuoret, seniorit ja veteraanit. Lisäksi mukana ovat erikoiserät keskiarvojen mukaan.

Rekisteröityminen netissä osoitteessa: bowl4u.com/events/8166

Palkinnot

1.	6.000€	17.-32.	400€
2.	4.000€	33.-50.	250€
3.-4.	2.500€	51.-59.	150€
5.-8.	1.500€	60.-77.	BBO2024 Gift Card/Lahjakortti (100€)
9.-16.	800€		

Palkinnot yhteensä yli 40.000 euroa. Ensimmäinen palkinto 6.000 euroa ja loppukilpailuun ja palkinnoille yhteensä 77 pelaajaa, jossa joukossa erikoispaikkoja yli 50-vuotiaille ja alle 20-vuotiaille!

Finaalit keilataan lauantaina ja sunnuntaina 19.-20. elokuuta!

Katso tarkemmat tiedot kilpailusta, karsintaeristä

ja säännöistä osoitteessa:

bowling.fi/IHC2023

"Meillä syntyi ajatus siitä, että nyt on korkea aika tuoda Taliin toinen EBT-kiertueen kisa elokuulle. Tätä on tarkoitus lähteä tekemään isolla panostuksella heti alusta. Haluamme, että turnaus palvelee sekä suomalaisia ja ulkomaalaisia keilaajia mahdollisimman laajasti ja mahdollisimman moni pääsisi kisaamaan isoa turnausta Talissa"
– Oy Bowling Ab:n toimitusjohtaja Kai Virtanen

Tulosten takana | Leo Hilokoski, 81, oppi ensin voittamaan itsensä ennen kuin kykeni voittamaan muita - "Suuri merkitys uralleni"

Kestäisi kehuskella

Tulosten takana –juttusarjan neljännessä osassa vuoron saa 1970-luvulla vuosikymmenen keilaajaksi valittu Leo Hilokoski. Hilokoski kahlasi läpi kaikki 70-luvulla järjestetyt arvokilpailut ja nappasi menestystä kirkkaimpia sijoja myöten. Hän sai viestikapulan itselleen Mikko Kaartiselta, jonka osio julkaistiin kokonaisuudessaan edellisessä Keilaaja-lehdessä.

TEKSTI: **SIMO UOSUKAINEN**

KUVAT: **SKL:N ARKISTO JA JACOB SAURÉN / ÅLANDSTIDNINGEN**

– **MINÄ EN** ole sitten mikään muistelija-tyyppi, ilmoittaa Leo Hilokoski minulle heti haastattelun alkuhetkillä.

Naurahdan kepeästi, ja totean, ettei se haittaa mitään. Mutta nyt kuitenkin muistellaan ja puhutaan tiukasti eteenpäin tiirailevan Hilokosken menneisyydestä. Siitä hän on luvannut kertoa minulle rehellisesti – ainakin omien sanojensa mukaan – ja sen, minkä muistaa.

– En ole oikein koskaan osannut hehkuttaa itseäni tai saavutuksiani, sillä ne itsessään eivät ole merkinneet minulle kovinkaan paljoa. Jokainen kilpailu oli minulle projekti, jonka eteen tein töitä. Projektit päättyivät kilpailuihin ja sen jälkeen menttiin eteenpäin, Hilokoski valottaa.

Kohtalo toi monilahjakkaan urheilijan keilailuun

Leo Hilokoski syntyi sota-ajan Suomeen vuonna 1941. Ensikosketuksensa keilailuun helsinkiläinen Hilokoski sai perheensä kautta. Sodassa loukkaantunut isä **Pauli** aloitti keilailun ja liittyi 1960-luvun alkupuolella helsinkiläiseen Veljeskeili-seuraan. Tuolloin Leo ei vielä kauheasti lajista innostunut, mutta kävi mukana heittelemässä samalla seuraten vierestä, kuinka pikkusisko **Lea** ihastui lajiin isän tavoin. Ja ihastuikin kunnolla. Myöhemmin yhtenä aikansa menestyneimmistä naiskeilaajista tunnettu Lea Hilokoski puki ensimmäisen kerran maajoukkuepaidan ylleen Kööpenhaminan

PM-kilpailuissa 1966 voittaen heti parikilpailun kultaa **Tuula Kaartisen** kanssa. Vuotta myöhemmin tuli maailmanmestaruuksia kaksin kappalein ja sittemmin muita menestymisiä palkintokaapin täydeltä.

Isoveli Leo seurasi ylpeänä pikkusiskonsa kehitystä ja osasi itsekkin tavoitteellisena urheilijana arvostaa Lean tekemää kovaa työtä. 1960-luvun alkupuolella Leo nimittäin kulutti ahkerasti metsäpolkujä ja suunnisti aina maajoukkuaryhmätasolle saakka.

1960-luvun puolivälissä Leo Hilokoski sai sydäntulehduksen. Se löi stopin suunnitukselle.

– Siihen aikaan Ruotsissa pari suunnistajaa menehtyi sydäntulehduksen seurauksena. En pystynyt juoksemaan enää edes sataa metriä ilman tuntemuksia sydämessä. Kaikki kova liikunta jäi pois, Hilokoski harmittelee.

Siinä kohdassa keilailu astui mukaan kuvioihin.

– Vuonna 1966 ostin oman keilapallon ja rupesin keilaamaan enemmän. Anoin ensin jäsenyyttä Keilamiehiin, mutta siellä jäsenet olivat vähän isokenkäisempiä kuin minä.

– Sitten tapasin **Pulkkisen Erkin**, jolta kysyin, pääsisinkö mukaan Grankulla Bowlaan. Sinne minut otettiin ja aloin harjoitella enemmän ja tavoitteellisemmin, Leo kertoo.

Maajoukkueen vakiokasvo

1970-luvulla jokaisiin arvokilpailuihin järjes-

tettiin Keilailuliiton toimesta karsinnat, joihin kutsuttiin. Leo Hilokosken maajoukkuedebyytti koettiin Tampereen PM-kilpailuissa 1970, joissa hän jäi ilman mitalia, mutta oli kuitenkin All Eventissä paras suomalainen sijoittuen viidenneksi. Vuosikymmenen aikana kierretyksi tulivat 15:a arvokisat, joihin mahtuivat niin farsseja kuin tunteikkaita voittojakin.

– 1972 voitimme ystäväni **Seppo Jonassonin** kanssa parikilpailun kultaa PM-kisoissa Malmössä. PM-kisoja järjestettiin siihen aikaan miltei joka vuosi ja sovimmekin Sepon kanssa, että voittaisimme parikultaa myös seuraavana vuonna Tanskassa, Leo kertoo.

– Treenasimme lujaa koko 1973 kesän Ruusulassa ja olimme molemmat todella kovassa lyönnissä.

Kesän 1973 lopulla Seppo Jonasson ajoi autokolarin. Auto oli lähtenyt huonossa kelissä vesiliirtoon ja osunut puhelintolppaan. Jonasson kiidätettiin sairaalaan, mutta hän menehtyi saamiinsa vammoihin.

– Tanskan PM-kilpailuihin järjestettiin karsinnat alkusyksystä Kuusankoskella. Ne olivat samana päivänä kuin olivat myös Sepon hautajaiset. Lähdin suoraan hautajaisista karsintoihin ja olin muistaakseni toiseksi viimeinen.

Hilokoski valittiin kuitenkin Tanskan PM-joukkueeseen harkinnalla, uransa ainoan kerran. Parikilpailussa pariksi valikoitui **Jaakko Pitkänen**.

Leo Hilokoski jatkaa edelleen rakasta harrastustaan maarianhaminalaisessa koukkupolvi-kerhossa. "Voitonjano jäi kuitenkin maajoukkuevuosille", Leo kertoo.

– Sanoin Jaskalle, että voitamme tämän kilpailun Sepon kunniaksi, Leo toteaa.

– Mutta alku lähti tosi nihkeästi ja Jaakolakaan ei ollut ensimmäiseen kolmeen sarjaan kuin alle 500 pistettä kasassa.

Peli kuitenkin parani loppua kohden. Hilokoski ja Pitkänen hivuttautuivat koko ajan lähemmäksi kärkeä ja viimeisen sarjan kirillä menivät Ruotsista sekä **Erkki Laxin** ja **Matti Niemisen** muodostamasta Suomen ykkösparista ohi. Voitto sinetöityi viiden ja yhdeksän pisteen eroilla.

– Nostin tuolloin palkintokorokkeella käden ylös nyrkkiin, kuten Sepollakin oli tapana, Hilokoski muistaa.

Vastoinkäymisten myötä vahvemaksi

Leo Hilokosken uran kovin saavutus oli Englannin Tolworthissa 1975 saavutettu maailmanmestaruus 5-miehisjoukkueessa **Reijo Rasijärven**, **Matti Niemisen**, **Kaj Sveholmin**

sekä **Tapio Vuorisen** kanssa. Maailmanmestaruus petasi odotuksia vuoden 1977 EM-kilpailuihin, jotka olivat seuraavat suuret arvokilpailut - ja vieläpä Talissa, kotiyhteisön edessä.

Miehille nuo Talin EM-kilpailut olivat kuitenkin näihin odotuksiin nähden suuri pettymys. Saldona oli 5-miehisjoukkuekilpailusta saatu pronssimitali, ei sen enempää. Siihen aikaan pelatussa 8-miehisjoukkuekilpailusakin sijoitus oli vasta 8.

– Ne kisat olivat katastrofi”, Leo toteaa ensimmäiseksi.

– Harjoittelimme hullun paljon Talissa niitä kisoja varten. Kuitenkin Suomen Keilailuliitto linjasi juuri ennen kisoja, että Suomen maajoukkue ei saa keilata hallissa 72 tuntia ennen kisoja ja tasapuolisuuden nimissä Taliin tehtiisiin uudet hoidot. Se oli ihan hullua, sillä kaikkialla muualla paikalliset saivat aina harjoitella kisoja varten kilpailuolosuhteissa. Nyt meidät pelattiin pois pelistä, Hilokoski kritisoi.

Naisille kisoista tuli kaksi kultamitalia, joissa Lea Hilokoski oli molemmissa mukana: henkilökohtainen masters-kulta sekä parikultamitali yhdessä **Eija Krogeruksen** kanssa. Lealle Talin kisat olivat viimeiset arvokilpailut urallaan ja samaan aikaan kahdeksan yhdessä isoveljensä kanssa. Naisten joukkueessa vallitsi tuolloin huono joukkuehenki, mikä vaikutti myös Lean päätökseen jättäytyä pois maajoukkueesta, mutta aiheutti lisäksi ongelmia valmentajan löytämisessä joukkueelle.

– Miehistä vastaavaa ei ollut ja ilmoitimmekin, ettemme halua olla missään tekemisissä naisten joukkueen kanssa. Me pelasimme aina joukkueena ja tuimme toisiamme, Leo vannoo.

Leon viimeiset kisat olivat Filippiinien Manilassa pelatut MM-kilpailut 1979. Olosuhteet olivat sielläkin haasteelliset, kun kisa järjestäjä teki viime hetken muutoksia ennen kilpailujen alkua. Ratojen peräpäitä hangattiin >

hallihenkilökunnan toimesta räiteillä puhtaiksi ennen alkukilpailua. Pesuaine jätti kalvon radan kitkaiselle osalle, eivätkä pallot kääntyneet minkään vertaa.

– Olimme kaikki jälleen aivan pihalla. Hankasimme palloja takahuoneessa santapapereilla kesken pelin, vaikka se oli kiellettyä, jotta saisimme palloja rataa kiinni. Ei se palloa auttanut, mutta huomasimme, että siitäkin huolimatta kärki tekee tulosta, Leo kertoo.

– Totesimme, että Petraglia-niminen pallo oli noissa olosuhteissa ainut pallo, joka toimi. Ryhdyimme sitten etsimään sellaista palloa ja löysimme koko Manilasta vain yhden 15 painaisen Petraglian. Joukkueena päätimme, että se porataan Mikko Kaartiselle.

19-vuotias Kaartinen pääsi ensimmäisissä MM-kilpailuissaan pallotäydennyksen ansiosta mukaan Mastersiin ja pelaamaan mitaleista, mutta viimeisen ruudun reikä pilasi mitalihaaveet. Leo Hilokoski sijoittui All Eventissä sijalle 148, kun mukana oli yhteensä 175 osallistujaa.

Keilailun kauneus viehättää

Leo Hilokoski istuu kotonaan Vårdön saaresa katsellen merelle päin. Vaikka muistelu ei olekaan Hilokosken lempipuhua, tulee juttua tasaiseen tahtiin niin vanhoista kultavuosista kuin nykykeilailustakin. Tarina eksyy välillä toiseen rakkaaseen harrastukseen, golfiin. Hilokoski on toiminut liki koko työuransa

Leo Hilokoski saavutti uransa kirkkaimpana kruununa maailmanmestaruuden 1975. "Mikään huippu-urheilija en kokenut olevani", Leo toteaa Tulosten takana -haastattelussa.

yrittäjänä ja välillä myös golfopettajana Kuusankoskella. Aiemmin hän vietti talvet Espanjan Benalmadénassa, jonne hän järjesti myös golfmatkoja. Keilailu-uransa ajan Hilokoski pyöritti omaa keilailutarvikekauppaa Helsingissä aina vuoteen 1978 asti.

– Joskus kuvittelin olevani hyvä myös golfissa, kun sain tasoituksen viiden pisteen hujakoille. Menin kuitenkin kerran Portugalissa pelaamaan Peninaan, jossa Suomen maajoukkue oli ollut, enkä päässyt kenttää edes alle sadan lyönnin. Hylkäsin sitten haaveet huipugolfarin urasta.

Keilailussa Hilokoskelle sanottiin usein, että hänellä on rautaiset hermot, jotka näkyvät onnistumisissa tiukkojen paikkojen tullen. Hilokoski kumoaa väitteen.

– Ei minulla mitään rautaisia hermoja ollut. Samanlainen jännittäjä ja hermoilija minäkin olin.

– Opin kuitenkin hallitsemaan itseäni ja sitä kautta saamaan aina pallon taskuun tiukan paikan tullen. Luin 1970-luvun alussa kirjan nimeltä *How you can bowl better using self-hypnosis*. Opin omista virheistäni ja keksin kikkoja niitä vastaan.

Nykyään hän seuraa ylpeänä pojanpoikaansa **Karoa**, joka pelasi kuluneella kaudella pääosin SM-liigassa Patterin ankkurina. Haastattelua edeltävänä päivänä Leo oli kuullut Karon valinnasta nuorten maajoukkueeryhmään.

– Olen yrittänyt pysyä poissa Karon valmentamisesta, mutta joskus olen vähän kertonut, minkälaisia asioita vaaditaan hyväksi keilaajaksi tulemisessa, Leo valottaa.

– Nykyään nuoret ovat niin paljon taitavampia kuin me silloin. Laji on muuttunut liki täysin, mutta minusta se on äärimmäisen mielenkiintoista ja kaunista katseltavaa. On hienoa seurata nuorten saavutuksia niin kotimaassa kuin ulkomaillakin.

Tulosten takana –juttusarjan kuvitteellista viestikapulaa Leo Hilokoski haluaa seuraavaksi ojentaa ystävälleen **Paavo Grönmarkille**.

– Pavella on 50-vuotinen ura takanaan niin pelaajana kuin valmentajakin ja paljon tarinoita kerrottavana”, Hilokoski perustelee.

Tarinat - niitä tuntuu olevan koko kultainen keilailuhistoria pullollaan. Jos Leo Hilokoskelta sen sijaan kysyisi, mikä on hänen suosikkitarinansa keilailumaailman parista, saisi tuskin yksiselitteistä vastausta. Niitä kun syntyy Maarianhaminan aktiivisessa koukku-polvi-kerhossa edelleenkin:

“Niin! Ja silloin vuonna...” ●

Kuva: SKL arkisto

Vasenkätinen Leo Hilokoski oli aktiiviurallaan tinkimätön harjoittelija, jolla oli suuri voiton-nälkä.

Leo Hilokoski

- s. 13.12.1941
- Syntynyt Helsingissä, aloitti keilailun isä Paulin ja pikkusisko Lean jalanjäljissä.
- Nuorena lupaava suunnistaja, harrasti myös jääkiekkoa.
- Maailmanmestari keilailussa vuodelta 1975, EM-kilpailuista kultaa 1973 ja pronssi 1977, PM-kilpailuista yhteensä 15 mitalia, joista neljä kultaista. Ballmaster Open voittaja vuodelta 1977, miesten Suomen mestaruus 1978.
- Valittu 1970-luvun vuosikymmenen keilaajaksi.
- Teki työuransa yrittäjänä, viettää nykyään suurimman osan ajasta Vårdön saarella Ahvenanmaalla.
- Keilaa ja golfaa edelleen harrastusmielessä. Seuraa aktiivisesti pojanpoikansa Karon ja muiden suomalaisten keilailumenestystä.

Ymmärtääkseni...

Nykyinen maailmanpoliittinen tilanne ei näytä tekevän hyvää urheilulle, jonka pitäisi ”yhdistää maailman nuoriso”. Hyvän tai ainakin kohtuullisen ymmärryksen edellä todetulle antaa se, että 80 prosenttia maapallon ihmisistä elää enemmän tai vähemmän autoritäärisen hallinnon alaisuudessa ja vain loput 20 demokratiassa. Aika dramaattiset lukemat.

Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan on todennäköisesti vain lisännyt vastakkainasettelua autoritäärisesti ja demokraattisesti hallittujen maiden välillä. Urheilu näyttää olevan yksi kärjistä monen muun elämänalan ohella.

Oman maailmanliittomme tilanteen tiedän pääpiirteissään kohtuullisen hyvin, eikä se ole kehuttava. Liittoa johtaa Kuwaitin

hallitsijaperheen sheikki, mutta hänen osaamisensa ja osallistumisensa keilailuun liittyen ei taida ymmärtääkseni olla kummoista. Maailmanliiton ja muissa kokouksissa puheenjohtaja ei ole käytännössä sanonut mitään. Suunnilleen tervehdintä ja kiittänyt kulloistakin kokousväkeä. Siinä kaikki.

”Tämä tietynlainen rahalla johtaminen eli johtamattomuus on johtanut keilailun maailmanlaajuiseen kriisiin.”

Hänen nyt jo kohtuuttoman pitkä johtajakautensa on perustunut yksinkertaisen tympeästi rahaan. Rahaan, jota hän on ymmärtääkseni jakanut eri maiden lajiliitoille tai vastaaville organisaatioille. Ei ymmärtääkseni vähiten autoritäärisesti hallittujen maiden keilailuyhteisöille. Kyse on korruptiosta.

Tämä tietynlainen rahalla johtaminen eli johtamattomuus on johtanut keilailun maailmanlaajuiseen kriisiin. Kansainvälisen liittomme talous on sekaisin, maat empivät osallistumistaan lajin MM-kisoihin ja keilailun olympiahaavekin näyttää taas siirtyvän kauemmaksi. Tulevat vuodet ovat toivottavasti parempia, mutta ilman henkilömuutoksia se ei taida onnistua.

Toinen vaikeuksissa oleva urheilun maailmanliitto on nyrkkeily. Liittoa johtaa venäläinen, yksinvaltiaksi nousseen presi-

dentti Putinin ystävä, josta helposti voi jo arvella mitä on meillä. Perinteinen olympialaji on jo poistettu vuoden 2028 kisaohjelmasta eikä mukanaolo ensi vuodeenkaan olympialaisiin ole kirkossa kuulutettu.

Kuten viime vuosina on saatu useasti mediasta lukea, keilailun ja nyrkkeilyn lisäksi monet muutkin kansainväliset liitot ovat ajautuneet tai ajettu ongelmiin. Usein syynä ovat olleet juuri rahaan ja johtajuuteen liittyvät ongelmat. Mainitaan nyt vaikka ongelmien kestoosuusikki, kansainvälinen jalkapalloliitto.

Parempaan pitäisi siis pyrkiä, mutta ihan helppoa se ei tule olemaan. Pienin ongelma ei ole alussa mainitsemani totuus, että maailmaa, maailman monia maita johdetaan aika yksinvaltaisesti, epädemokraattisesti. Ja kun urheilu on väistämättä osa politiikkaa, tilanne on nyt se mikä se on.

Suomen tulevan hallituksen hallitusohjelmalla ei koko maailmaa toiseksi muuteta. Mutta jos sinne kirjataan näkemys, kuten ajatus on ollut, että suomalaiset liikkuisivat nykyistä enemmän, se olisi kuin laittaisi rahaa pankkiin. Siis sillä edellytyksellä, että suomalaiset sitten lähtisivät liikkumaan nykyistä aktiivisemmin. ●

Harri Järvinen

Tomas Käyhköllä on pitkä ja raskas, mutta myös erittäin onnistunut keilailukausi takanaan.

Käyhkö ja Tahvanainen niittivät menestystä rapakon takana

Suomalainen keilailukansa sai ihastella koko talven ja kevään, kun Tomas Käyhkö ja Santtu Tahvanainen esittivät hienoja otteita PBA-ammattilaiskiertueella, napsien huippusijoituksia ja esiintyen myös tv-peleissä. Myös useita muita suomalaiskeilaajia nähtiin kauden aikana Yhdysvaltojen radoilla onneaan koittamassa.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN** KUVAT: **HENRI HAVUSELA JA PBA MEDIA GALLERY**

TOMAS KÄYHKÖN PBA-kausi sai heti tammi-helmikuun vaihteessa satumaisen alun, kun hän oli U.S. Openissa kolmas ja kuittasi sijoituksestaan 25 000 dollaria. Maailman arvostetuimpiin kilpailuihin lukeutuva U.S. Open on olosuhteiltaan ja kilpailun kestoltaan kovaa luokkaa, mutta niin suomalainen kesti myllerryksen. Helmikuun Shawnee Classic toi mukavasti 11. sijan samoin kuin maaliskuussa pelattu Kokomo Classic.

Huhtikuu oli Käyhkölle haastavampi, eikä hyviä sijoituksia juurikaan irronnut. Käyhkön piti käydä kauden aikana erikseen karsinnat läpi jokaisen kilpailun kohdalla, mikä lisäsi painetta ja työmäärää huomattavasti.

– Pitkät neljä kuukautta oli. Paljon matkustelua ja pääkoppa on kovilla. Kyllä se rankkaa elämää on, eikä saa paljoa löysäillä, jos haluaa elantonsa tehdä. Tykkään, kun pääsee haastamaan maailman parhaat keilaaajat vaikeilla olosuhteilla ja pelaamaan paljon sarjoja. Kisoihin kun koittaa antaa kaikkensa, niin josain kohtaa myös väsymys ja pieni koti-ikävä alkaa painamaan. On rankkaa olla niin pitkiä aikoja putkeen poissa kotoa, Käyhkö toteaa.

– Sanoisin että parasta keilailuani oli varmasti U.S. Openissa ja Players Championshipissa. Yhtään täysin surkeaa kisaa ei tainnut tulla, paitsi kaksi peräkkäistä karsintaa oli, joista en päässyt jatkoon – Wichita Classic ja Jackson Classic. Loppua kohden ei pää ollut enää peleissä täysillä mukana, mutta Players Championshipiin onnistuin tekemään hyvän loppurutistuksen.

Toukokuussa pelattu Players Championship oli Käyhköltä loistava päätös pitkälle kiertueelle Yhdysvalloissa. Suomalaistaituri osoitti jälleen olevansa hyvässä iskussa, kun estradi suurenee, mistä osoituksena kyseisen suurturnauksen seitsemäs sija ja muhkea rahapotti.

– Players Championshipissa onnistuin pitämään maltin pelissä ja pelaamaan fiksusti. Pysin poissa ongelmista ja tein muutokset oikeaan aikaan. Se oli hieno viikko, mutta harmillisesti tuli taas tappio TV:ssä. Ihan ok suorittamista oli kuitenkin telkkarissakin ja sain vielä lopussa avaimet omiin käsiini, mutta ei voittoa sillä kertaa.

– Toivottavasti valinta osuu kohdalle PBA-liigaan (Elias Cup) syyskuun lopulle, mutta viimeistään varmaankin tammikuussa lähdän uudestaan takaisin. Ensi kauden tavoitteena on voittaa joku kilpailu ja päästä PBA Tour-finaaleihin, mihin pääsee viimeisen kahden kauden kahdeksan parasta, Käyhkö kertoo jatkotavoitteistaan.

Tahvanainen osoitti, ettei valinta Vuoden tulokkaaksi ollut sattumaa

Santtu Tahvanainen aloitti PBA-kauden hieman takellellä, kun kolme ensimmäistä kilpailua toivat sijat 41, 47 ja 57. Helmikuun

Santtu Tahvanainen osoitti PBA:ssa tällä kaudella, ettei edelliskauden valinta vuoden tulokkaaksi ollut sattumaa.

Wichita Classicissa kuitenkin jysähti, kun Tahvanainen sijoittui kolmanneksi. Tätä seurasi heti perään Jackson Classicin kuudes sija.

Hetken Tahvanaisen huippuvire otti lepo-hetkeä, kunnes huhtikuussa isoilla areenoilla tuli erittäin vakuuttavaa jälkeä World Series of Bowlingin ”eläinolosuhteilla”. Vaativat ja keskenään varsin erilaiset olosuhteet eivät haitanneet suomalaista liiaksi, sillä neljässä kilpailussa Tahvanainen sijoittui ensin Cheethissa yhdeksänneksi, jonka jälkeen hän keilasi itsensä peräti kolmesti peräkkäin TV-peleihin – Scorpionissa, Sharkissa ja lopuksi vielä siinä suurimmassa, PBA World Championshipissa.

Vaativissa TV-peleissä Tahvanainen ei vielä voittoa napannut, mutta yksi neljäs ja kaksi viidettä sijaa ovat jo enemmän kuin mistä moni keilaa voi edes unelmoida. Kauden lopuksi tuli vielä yksi hieno sijoitus lisää, kun hän oli Roth/Holman PBA Doubles Championship-parikilpailussa kuudes parinsa **Sean Lavery-Spahrin** kanssa. Vuoden tulokkaaksi kauden 2021–22 päätteeksi valittu Tahvanainen osoitti toisella PBA-kaudellaan, ettei valinta ollut sattumaa ja jatkossa on varmasti luvassa lisää huippusuorituksia.

Monta suomalaista rapakon takana

Käyhkön ja Tahvanaisen lisäksi PBA-kisoissa nähtiin kauden aikana ilahduttava määrä muitakin suomalaisnimiä.

Kokenut **Osku Palermaa** pelasi yhteensä 14 kilpailua, joista hän sijoittui kolmessa rahasijoille. Kohokohdaksi jäi kauden viimeinen kilpailu Players Championship, joka toi 23. sijan ja mukavan 4600 dollarin shekin. **Joonas Jähi** keilasi PBA World Seriesin neljä kilpailua, mutta huippuonnistumiset jäivät odottamaan ensi kertaa.

Jesse Kallio, Olli-Pekka Pajari ja Teemu Putkisto olivat maalishuhtikuussa mukana Kokomo Classicissa ja USBC Mastersissa. Putkistolle ja Pajarille kilpailut olivat vielä tällä kertaa enemmänkin kokemuksen keräämistä, mutta Kallio suoriutui hienosti USBC Mastersissa. Kallio selvitti tiensä karsinnoista eteenpäin ja voitti mies miestä vastaan pelatuissa jatkopeleissä **Darren Tangin** ja **Jeffrey Campbellin**, mutta hävisi **Parker Bohn III:lle** sekä **Ryan Ciminellille**. Sijoitus oli lopulta hienosti 32:s lähes 400 osallistujan joukossa. ●

PWBA-kiertue toi suomalaisille kokemusta, karvaita pettymyksiä ja hienoa menestystä

PWBA-kiertueella nähtiin kevään ja alkukesän aikana huomattava määrä suomalaiskeilaajia, kun Peppi Konsteri, Roosa Lundén, Ani Juntunen, Sanna Oksanen ja Eliisa Hiltunen lähtivät mittaamaan tasoaan maailman parhaita naisia vastaan Yhdysvaltoihin. Mukaan tarttui rutkasti kokemusta, oppia ja myös menestystä.

TEKSTI: **MARKUS VILJANEN** KUVAT: **PEPPI KONSTERI JA HENRI HAVUSELA**

PEPPI KONSTERI oli porukan ensimmäinen, joka lähti matkaan jo huhtikuun lopussa. Kalifornian Stocktonissa 4.–6. toukokuuta pelattu Stockton Open toimi paikkana Konsterin PWBA-debyytille. Sijoitus oli lopulta 35:s, kun 24 parasta eteni 12 sarjan jälkeen jatkopeleihin.

– Olo oli aika sekava koko ensimmäisen viikon. Kesti kauan hahmottaa, että olen oikeasti täällä Yhdysvalloissa. Ennen kisaa olin kuitenkin aika rauhallinen. Kisan olosuhde oli helpompi kuin odotin, ja se näkyi tuloksissakin. Minulle tuottivat vaikeuksia hallin radat,

sillä ne ovat kitkaisempia kuin Suomessa. Jouduin keskittymään keilaamisessani sellaisiin asioihin, joihin ei Suomessa tarvitse, Konsteri kuvaili Stocktonin kisan jälkeen.

Seuraava kilpailu oli Spokane Open, jonne saapui kisaamaan myös **Roosa Lundén**. Kons-

Roosa Lundén oli USBC Queensissa upeasti 15. sijalla Major-turnauksessa.

teri keilasi tulokset 1223 ja 1256. 26 keilaajaa 78:sta jatkoi seuraavaan osioon ja Konsterin jaettu 20. sija tarkoitti täten uran ensimmäistä cutin selvittämistä. Jatkopelit menivät kuitenkin vaisummin ja lopullinen sijoitus oli 24:s. Lundén ei saanut 1173 ja 1212 tuloksillaan vielä aivan parastaan irti ja oli lopulta 39. sijalla.

– Olin todella ylpeä itsestäni, kun pääsin cutista jatkoon. Kerrankin sain palkinnon siitä, että jaksoin taistella. Jatkopelit eivät sitten menneet kuin olin suunnitellut. Reikiä tuli enemmän, enkä saanut kaatoja. Ei ollut luottoa itseensä, olosuhteeseen eikä palloihin, niin siinä on hankalaa tehdä tulosta. Oli vaikea löytää toimivaa peli-ideaa, Konsteri analysoi.

Lundénille menestystä Majorissa ja uusia suomalaisia radoille

Spokanea seurasi kauden ensimmäinen Major-tason turnaus USBC Queens. Lundén oli 18 sarjan karsinnassa 38:s, mikä tiesi selvästi jatkopaikkaa. Seuraavaksi pelattiin pelaaja pelaajaa vastaan matseja, joista Lundén voitti neljä kuudesta ja päättyi lopulta upeasti 15. sijalle. Konsterille kisa oli tuskainen ja sijoitus oli 187:s 216 keilaajan joukossa. Lundén suuntasi takaisin Suomeen, mutta Konsteri jäi vielä rapakon taa viettämään ansaittua lepoa turistina Chicagossa.

Tauon jälkeen koitti Grand Rapidsissa pelattu Classic Series, jossa pelattiin samassa hallissa putkeen kolme kilpailua. Tässä vaiheessa mukaan olivat liittyneet myös **Sanna Oksanen, Eliisa Hiltunen** ja **Ani Juntunen**. Ensimmäinen etappi Grand Rapids Classic, joka eteni suomalaisilta vielä vaisusti. Oksanen oli 30:s ja pääsi rahasisjoille, mutta muut suomalaissijoitukset painuivat välille 54–60.

Kokemukset PWBA-kiertueella olivat antoisia suomalaiskeilaajille. Peppi Konsterille ja Sanna Oksaselle kiertue tarjosi onnistumisia, mutta myös oppitunteja.

BowlTV Classicissa Oksanen oli 36:s, Juntunen 71:s ja Hiltunen 72:s. Lähimmäs jatkopelejä pääsi Konsteri 19. sijallaan, mutta eroa rajaan jäi lopulta 22 pisteen verran.

– Pelipäivät ovat todella raskaita, kun ollaan hallilla aamusta iltaan ja vain blokkien välissä ehtii käväistä muualla. Suomessakin on toki tottunut heittämään paljon kisoja, mutta onhan täällä toki erilaista. Syödään paljon ulkona, eikä juuri pysty kämpillä tekemään ruokaa ja erilainen kulttuurihan täällä on, mikä tuo omaa jännitystään, Juntunen kommentoi reissun aikana.

Oksaselta upea suoritus Clevelandissa

Seuraavan kerran suomalaiset esiintyivät Cleveland Openissa, jossa tuli upeaa menestystä. Konsteri ja Oksanen selvittivät alkukarsinnan, jossa 100 keilaajasta karsittiin 33 keilaajaa jatkoon. Oksanen pelasi loistavasti ja oli yhdeksäs. Konsteri oli 31:s. Juntusen sijoitus oli 50:s ja Hiltusen 77:s.

– Hyvin on mennyt. Ihan kivaakin ja vähän erilaista arkeahan tämä on. Vähän sellaista arkirutiinia, kuten salilla käymistä ja lenkkeilyä, kaipaisi enemmän. Yksi lenkki on tullut vedettyä, mutta ympäristö ei ole ihan sellainen, että uskaltaisi lähteä lenkille turvallisista mielin. Samaa kaurapuuroa nuo muut keilaajat vetävät kuin mekin ja ovat vain ihmisiä, mutta silti jännitän ja kunnioitan heitä. Hieno ja ainutlaatuinen kokemus tämä on, Oksanen kommentoi ollessaan Clevelandissa.

Oksanen selvitti lopulta tiensä seuraavankin karsintaosion jälkeen 12 parhaan joukkoon ja oli Clevelandissa hienosti seitsemäs, eivätkä viiden parhaan pudotuspelit jääneet lopulta kuin kolmen pisteen päähän. Konsterin loppusijoitus oli 26:s.

– Minun pitäisi saada itsestäni vielä tarkempi pelaaja ja esimerkiksi pallon lukeminen vaatii myös lisää harjoitusta. Se tuli lopulta yllätyksenä, kuinka erilaista täällä ihan oikeasti on. Tuntuu kuitenkin, että tämä on paikka, mihin kuulun. Tulen varmasti keilaamaan PWBA:ta myös jatkossa. PWBA vaatii kovaa päätä, kestävyyttä ja jaksamista, Konsteri summasi ammattilaiselämää kokonaisuutena. ●

Konsteri lähti suomalaisnaisista ensimmäisenä kiertueelle. ”Minun pitäisi saada itsestäni vielä tarkempi pelaaja ja esimerkiksi pallon lukeminen vaatii myös lisää harjoitusta. Se tuli lopulta yllätyksenä, kuinka erilaista täällä ihan oikeasti on”

Aapo Kilpeläisen tavoitteena on

hyvinvoiva ja kehittyvä urheilija

Urheilupsykologin käyttö keilailussa on pikkuhiljaa yleistynyt. Joillakin mailla psykologi on kuulunut maajoukkueen taustatiimiin jo kauan, Suomen joukkueiden henkisenä valmentajana aloitti kuusi vuotta sitten tamperelainen psykologi Aapo Kilpeläinen.

Tuona aikana hän on tutustunut itselleen aiemmin vieraaseen urheilulajiin ja auttanut edustuskeilaajia sekä valmistautumisessa että kilpailuissa.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: HENRI HAVUSELA JA AAPO KILPELÄISEN OMA ARKISTO

AAPO KILPELÄINEN on 49-vuotias psykologi ja ylemmän erityistason psykoterapeutti, jolla on jo 20 vuoden ammattikokemus. Arkityössään hän korjaa psykoterapeuttina mielenterveyden ongelmia, urheilupsykologina hänen tavoitteenaan on hyvinvoiva, hyvin harjoitteleva ja kilpaileva sekä eteenpäin kehittyvä urheilija.

Sain Keilaaja-lehden avustajana tilaisuuden tutustua Aapo Kilpeläisen ajatuksiin ja hänen työhönsä edustusurheilijoiden kanssa.

Mitä kuusi vuotta maajoukkueiden kanssa toimiminen on sinulle opettanut lajista, sen huippu-urheilijoista ja lajin vaatimuksista henkisellä puolella?

– Keilailu, kuten muutkin tarkkuuslajit, vaativat erityisen paljon psyykkisiä taitoja. Keskittymiskyky sekä ajattelutoiminnan, vireystilan ja erityisesti tunnetilan säätely, ovat hyvin keskeisessä osassa onnistunutta suoritusta. Yksittäisiä heittoa mahtuu kisapäivään hurja määrä ja jokaisessa heitossa edellä mainittujen tekijöiden pitäisi olla kunnossa. Tämä on luonnollisesti erittäin haasteellista. Ymmärrykseni lisääntyminen keilailusta ja keilaajista on avannut lajin vaativuuden ja hienouden myös lajitaidollisella puolella. Huippuheitäjien mahtavat suoritukset ovat taidetta.

Miten keilaajat ovat suhtautuneet henkiseen valmennukseen?

– Tärkeää on ollut tutustua leireillä ja kisoissa pelaajiin paremmin. Tämän kautta

on syntynyt luottamusta ja turvallisuutta. Nämä ovat avaintekijöitä yksilöllisten psyykkisten valmennusprosessien onnistuneeseen läpivientiin. Suhtautuminen henkiseen valmennukseen on ollut positiivista. Monien pelaajien kanssa yksilöllinen yhteistyö on jatkunut heti tulostani saakka erittäin hyvässä hengessä. Myös valmennuksen ja Suomen Keilailuliiton positiivinen suhtautuminen psyykkiseen valmennukseen on iso tekijä sen vaikuttavuuteen.

Huippuheitäjien mahtavat suoritukset ovat taidetta.

Millaista työsi maajoukkueissa on käytännössä?

– Nuorten kanssa työskentely on pääsääntöisesti ryhmätyöskentelyä esimerkiksi arvokisoihin valmistautumisen yhteydessä leireillä. Psyykkisten taitojen teemoja käydään yleisemmällä tasolla läpi, kuten kilpailuun valmistautumista, jännitykseen suhtautumista ja keskittymistä. Aikuisten maajoukkueiden ja erityisesti tehoryhmän pelaajien kanssa on ryhmämuotoisen työskentelyn lisäksi noin kerran kuussa yksilötapaamisia. Näissä tapaamisissa käydään henkilökohtaisella tasolla henkisen puolen asioita läpi määritellen konkreettiset

tavoitteet ja keinot niihin pääsemiseksi sekä arvioidaan miten asiat ajan saatossa etenevät. Keskustelujen sisällöt voivat liittyä keilailun lisäksi muuhun elämään ja näiden seikkojen vaikutukseen keilailuun. Hyvinvoiva urheilija urheilee paremmin. Valmentajien, Jarmo Ahokkaan ja Piritta Kantolan, kanssa pidämme valmentajasparrina säännöllisesti. Tämän työnohjauksen tarkoitus on tukea valmentajia ymmärtämään ja kuulemaan urheilijoita sekä kehittämään jatkuvasti omaa valmennustoimintaansa maajoukkueiden parissa.

Keilailu on välinekehityksen myötä muuttanut hyvin paljon, pelkkä tekninen suorittaminen ei tee kenestäkään huippua, pitää omata myös olosuhteiden lukutaitoa, kykyä hahmottaa muiden pelaajien suoritusten vaikutus olosuhteisiin ja reagointikykyä tähän kaikkeen. Millaisena näet näiden asioiden merkityksen henkisen vahvuuden vaatimusten kannalta?

– Näen keilailun lajitaidollisen suorittamisen lisäksi myös jatkuvana ongelman ratkaisun pelinä. Tätä kutsun peliälyksi. Lähes kaikki osaavat shakkipelin siirrot. Lajin huiput osaavat erottaa nopeammin ja paremmin olenaiset siirrot epäolennaisista ja ennakoita monen siirron päähän mahdollisia ratkaisuja verrattuna aloittelijaan. Tämä on lajiin kuuluvaa taitavaa ajattelua. Sama pätee keilailuun. Olosuhdelukutaidon lisäksi keilaajan pitää pystyä ennen heittoa keskittymään vain omaan suoritukseensa, oli edellinen heitto tai koko-

Aapo Kilpeläisen tavoitteena työssään on hyvinvoiva, hyvin harjoitteleva ja kilpaileva sekä eteenpäin kehittyvä urheilija. Kuvassa Kilpeläinen sekä uimari ja olympiamitalisti Matti Mattsson.

naistilanne kilpailussa minkäläinen tahansa. Tämä vaatii hyvää tunteen tunnistamis- ja säätelytaitoja, joita keilaajien kanssa kehitetään. Kysymys ei ole esimerkiksi jännityksen poistamisesta tai kontrollista, vaan tunteen hyväksymisestä ja sen kanssa toimeen tulemisesta sekä sen kanssa optimaalisesta suorittamisesta, vaikei se mukavalta tuntuisikaan. Tunne harvoin on sinänsä ongelma. Se, miten tunteeseen suhtautuu, voi tehdä siitä ongelman. Jos esimerkiksi jännittämistä pelätään, fyysiloginen vireys nousee liian suureksi ja ajatukset menevät negatiivisiksi ja epätoivoisiksi. Tämä vaikuttaa negatiivisesti suoritukseen.

Millaisia tekijöitä urheilijan suoriutumissa ovat voittamisen tahto tai/ja häviämisen pelko?

– Molemmat usein esiintyvät samanaikaisesti ja ovat lähtökohtaisesti normaaleita asioita tavoitteelliselle urheilijalle. Tahto

voittaa motivoi urheilijaa tekemään töitä pitkäjänteisesti ja päämäärätietoisesti kehityksen eteen. Keilailukilpailut eivät ole kuitenkaan tahtokisoja. Kova tahto voittaa kääntyy usein suoritusta vastaan. Vireysti-

Kova tahto voittaa kääntyy usein suoritusta vastaan.

la nousee turhan suureksi, ajatusmaailma muuttuu ehdottomaksi ja tunteiden kanssa ei tulla toimeen. Voiton todennäköisyys kasvaa, jos urheilija osaa keskittyneesti tehdä lajitaidollisesti optimisuorituksen monta kertaa peräkkäin. Tämän sivutuotteena tulee menestys. Kaikki tykkäävät voittaa, kukaan ei häviämisestä pidä. Tämä on normaalia.

Häviämisen pelko kasvaa liian suureksi, jos identiteetti sekä riittävyden ja kelpaavuuden kokemus rakentuvat hyvin vahvasti vain urheilijuuden varaan. Jos häviän, olen huono ihminen tyyppisesti.

Kuinka tärkeää on tavoiteasettelu niin, että se vastaa omia realistisia mahdollisuuksia päästä tavoitteisiin?

– Tavoiteasettelu on tärkeää motivaation näkökulmasta. Unelmat, kausitavoitteet, yksittäiset kisa ja treenitavoitteet voivat olla hyvin erilaisia, kaikille niille on paikkansa. Tavoitteen olisi hyvä olla konkreettinen, mitattavissa ja arvioitavissa oleva. Hyvä tavoite on myös aina sellainen, johon voi itse vaikuttaa. Keilaajan on hyvä ymmärtää kokonaisuus kilpailussa. Siihen sisältyy aina eniten odotettuja oman tason mukaisia heittoja. Mukana on jonkin verran keskivertoa parempia ja huonompiakin suorituksia. Näitä suorituksia on kuitenkin

kin odotettuja vähemmän. Jokainen heitto ei voi olla paras mahdollinen unelmaheitto. Eikä tämä tarkoita, että koko kisa on epäonnistunut, jos mokiakin tulee. Realistinen ajattelu hyvän itsetuntemuksen kautta takaa oikeanlaisen arviointikyvyn suorittamiseen ja motivoi treenaamaan oikeita asioita sekä asettamaan oikeita tavoitteita yhdessä valmennuksen kanssa.

Keilailussa on paljon joukkuepelejä, mutta jokainen urheilija on kuitenkin omassa suorituksessaan yksin, samalla, kun vastaa panoksestaan joukkueelle, millaisiin keinoin urheilija voi oppia käsittelemään näitä tilanteita ja omaa kykyään suoriutua omassa roolissaan joukkueessa?

– Tämä on oppimiseen perustuva asia. Jokaisen on ymmärrettävä paikkansa ja roolinsa joukkueessa. Tavoite on pelata nimenomaan joukkueelle, vaikka omassa pelissä olisi haasteitakin. Toimiva joukkue on parhaimmillaan enemmän kuin pelaajien yhteenlaskettu summa. Maajoukkueissa pelaajat osaavat ja ymmärtävät tämän asian. Loistavana esimerkkinä **Kimmo Lehtonen** uransa päättäneissä EM-kotikisoissa, joissa hän vaihteli paikkaa buusterissa ja pelaavassa Suomen joukkueessa nöyrästi ymmärtäen ja hyväksyen tilanteen. Pelaten silti aina huipputasolla, kun käsky kävi radalle. Hankalaksi asia voi mennä, jos joukkuepelien pisteet vaikuttavat all eventsin pisteisiin. Tällöin pelaajalla on riski pelata itselleen, ei joukkueelle.

Kuinka paljon pelejä, voittoja ja tappioita käsitellään joukkueessa pitkien kilpailujen aikana, kisoissahan ollaan joskus parikin viikkoa?

– Tärkeää on latautua ja valmistautua jokaiseen päivään puhtaalta pöydältä. Tämä vaatii päivän päätteeksi tunteiden, ajatusten ja kehollisten reaktioiden nollausta. Oma roolini on tukea pelaajia valmistautumisessa ennen pelejä, blokkien välissä ja kisan jälkeen nolauksessa. Kaikilla on yksilölliset tarpeet ja

Hyvinvoiva urheilija urheilee paremmin.

pelaajat pitää tuntea, jotta tätä prosessia voi tukea. Tämä on usein haastavampaa, jos tunteet ovat olleet voimakkaampia suuntaan tai toiseen. Esimerkiksi maajoukkueessa kaikilla on taitoa nollata päivän pelit, mutta keinot ja tavat ovat hyvinkin erilaisia persoonista riippuen.

Kilpeläinen on ollut jo vuosia keilailun parissa ollut näkyvästi mukana muun muassa arvokilpailuissa. Kuva naisten MM-kilpailuista 2019 Las Vegasista.

Uutta matoa koukkuun vaan, jos epäonnistumisia tulee.

Snookerin seuraajat näkivät keväällä melkoisia tapahtumia maailmanmestaruuskilpailuissa, kun lajilegenda Ronnie O'Sullivan hävisi reilusta johtoasemasta puolivälierässä ja Kiinan Si taipui käsittämättömästi yhdeksän freimin tappioasemasta välierässä. Molemmissa voittajaksi nousi Belgian Luca Bresel. Satuutko seuraamaan ja millaisia ajatuksia nämä tapahtumat herättivät sinussa? Nuoren kiinalaisen kohdalla TV-selostaja arveli tuollaisen tappion kokemisen vaikuttavan koko tulevaan uraan, mitä sinä urheilupsykologina tästä ajattelet?

– Kansainvälistä itseluottamusta ei saavuteta muuten kuin pelaamalla kansainvälisiä kilpailuja. Tällaiset kasvukivut ovat tyypillisiä uran alkuvaiheessa. O'Sullivanin omalla kokemuksellaan ja menestyksellään osoittaa ihmimillisyytensä tässä. Kovimmillekin näin voi sattua. Mitä kovempi paikka, sen suuremmin henkiset ominaisuudet ratkaisevat ja riski romahtamiselle kasvaa. Tässä turnauksessa Breselin koko paketti piti parhaiten eli lajitaidot, päivän kunto, henkinen vahvuus ja ominaisuudet sekä tuuri. On perusteeton uskomus,

että nuoren kiinalaisen sulaminen määrittäisi koko uran jatkoa. Tällaiset katteettomat uskomukset ovat usein esteenä kehitykselle ja menestykselle sekä luovat itseään toteuttavia ennusteita. Psykkisen valmennuksen tehtävä on mm. auttaa purkamaan tällaisia epätosia uskomuksia. Uutta matoa koukkuun vaan, jos epäonnistumisia tulee.

Kuinka tärkeää huipulla urheilevalle tai sinne pyrkivälle keilajalle on menestyksen tavoittelun tiellä olla myös armollinen itselleen, koska keilailu on laji, jossa paras tekninen osaaja ei aina voita?

– Itsemyötätunto eli armollisuus itseä kohtaan on tärkeimpiä psyykkisiä ominaisuuksia, joita tarvitaan huipulle nousemiseksi ja siellä olemiseksi. Usein armollisuus ymmärretään väärin esim. periksi antamiseksi tai pehmoiluksi. Armollisuuden avulla urheilija pääsee irti helpommin pettymyksistä ja epäonnistumisista, eikä jumitu itseään soimaavasti niihin. Kyvykyys psykologiseen sekä fysiologiseen nollaukseen lisääntyy ja keskittymiskyky saadaan nopeammin fokusoitua takaisin oleelliseen. Itsemyötätuntoisilla urheilijoilla on psyykkistä joustavuutta, hyväksyvyyttä ja resilienssiä eli kykyä tulla toimeen ja palautua hyvinkin stressaavista tilanteista. Näitä kykyjä voitettava mieli tarvitsee. ●

Suomelle kuusi mitalia junioreiden EM-kilpailuissa

Poikien joukkue marssi jälleen mestaruuteen – Tiiamari Laukkaselle All Event -kultaa

Pääsiäisen aikaan pelatut Junioreiden EM-kilpailut Wienissä olivat jälleen Suomen joukkueelle menestyksenkäs nappisuoritus siitäkin huolimatta, että viime vuoden jälkeen vaihtuvuus joukkueessa oli suurta ja Suomella oli matkassa useita ensikertalaisia. Poikien joukkue Jussi Laine, Roni Leskinen, Markus Lahti ja Luukas Väänänen ylsi upeaan suoritukseen voittamalla Suomelle toista kertaa putkeen poikien joukkuekultaa kaatamalla loppuottelussa Ruotsin. Tiiamari Laukkanen puolestaan voitti All Event -kultaa.

TEKSTI JA KUVAT: HENRI HAVUSELA

Jussi Laine, Roni Leskinen, Markus Lahti ja Luukas Väänänen voittivat Suomelle toisen peräkkäisen poikien EM-kullan.

Tiimari Laukkanen juhli All Event -kultaa ja saalisti Markus Lahden tavoin kolme mitalia Wienin EM-kilpailuista.

YKSI EM-TURNAUKSEN kohokohdista oli tietysti Suomen poikien kultajuhlat joukkuekilpailun päätteeksi. Viime vuonna Suomi voitti poikien joukkuekullan pitkän tauon jälkeen ja toista kertaa putkeen mestaruuden voittaminen tuntui erityisen maukaalta. Viime vuoden joukkueesta tänä vuonna mukana joukkueessa olivat **Luukas Väänänen** ja **Roni Leskinen**. **Jussi Laine** ja **Markus Lahti** puolestaan olivat tänä vuonna arvokisadebytantteja.

Superjännittävässä loppuottelussa pojat venyivät hienosti ratkaisuruuduissa ja kultamitalit matkasivat Suomeen tuloksella 833–806. Suomen joukkue oli myös kuuden sarjan jälkeen alkukilpailun ykkösjoukkue loistavalla kuuden sarjan tuloksella 5436 (KA 226.5). Välierässä kaatui Englannin joukkue näytöstyylisiin lukemin 921–845.

Loppuottelussa Suomen ankkurina pelannut Luukas Väänänen löi lopullisesti Ruotsilta portit kiinni kymppiruudun avausheitollaan tehden kaadon, joka varmisti mestaruuden.

– Ei tätä vielä pysty edes käsittämään, enkä osaa oikein edes kuvailla sitä tunnetta, kun sillä ratkaisevalla heitolla kaikki keilat lähtivät. Sain

siihen vielä hyvän heiton tehtyä, mikä tuntuu erityisen hyvältä. Osasin oikealla tavalla nollata siinä kohtaa paineet. Tänään kokonaisuudessaan me pelasimme joukkueena mielettömän hyvin, ei pysty edes keksimään moitteita mihinkään kohtaa päivää, Väänänen tunnelmoi kultamitali kaulassa.

Arvokisadebytantti Markus Lahdelle EM-kilpailut olivat kokonaisuudessaan loistava suoritus. Kolme mitalia saavuttanut 16-vuotias nuorukainen saavutti joukkuekullan lisäksi pronssia Mastersissa sekä parikilpailun pronssia yhdessä Väänänen kanssa.

– Todella hyvät on tunnelmat, ei pysty sanoin kuvailemaan. Itselleni sattui loppuottelussa pari huonompaa heittoa, mutta pystyin vielä kymppiruudun muuraamaan umpeen, mikä helpotti Väänänen omaa urakkaa. On tämä hieno juttu ja meillä on loistava joukkue, jossa kaikki tukivat toisiaan joukkuekilpailun ajan, Lahti sanoi joukkuekilpailun päätteeksi.

Myös yleisöllä oli oma tärkeä roolinsa tänään Suomen pelaajien tukena koko kisojen ajan. Näissä kisoissa Suomella on katsomos-

sa kannustamassa iso määrä pelaajien tautajoukkoja.

– Isot kiitokset heille. Olisihan se tylyä voittaa Euroopan mestaruus hiljaisessa hallissa, Lahti kiitteli.

Toinen arvokisadebytantti Jussi Laine oli myös joukkuekisan loppuottelussa isossa roolissa ja keilasi isot pisteet 243.

– Törkeän hyvältä tuntuu tämä. Ensimmäinen arvokisamitali itselleni ja vielä kultaa. Todella paljon tämä merkitsee ja pitkä työ on tehty tänne saakka. Sain loppuottelussa keilat lähtemään hyvillä heitoilla. Tosi hyvällä joukkuehengellä tänään ratkaisimme kilpailun voiton meille, Laine sanoo.

Roni Leskinen panos mestaruuden eteen oli myös suuri. 1431 pistettä alkukilpailun kuudessa sarjassa ja välierässäkkin iso sarja 243 pistettä.

– Toisen kerran putkeen onnistuimme junioreiden EM-kilpailuissa voittamaan Ruotsin. Kova joukkue on meillä ja loistava joukkuehenki. Lisäksi **Juha Immonen** on hyvä valmentaja, joka tietää mitä radoilla kuuluu tehdä ja löytää ratkaisuita kaikissa tilanteissa, Leskinen sanoi.

Suomen joukkueen kisareissu oli kaikin puolin onnistunut ja pelaajat edustivat hienosti maataan sekä radoilla että niiden ulkopuolella.

Tiiamari Laukkanen All Eventin Euroopan mestari

Tyttöjen joukkueesta ainoastaan **Tiiamari Laukkanen** oli aikaisempaa kokemusta arvokilpailuista. **Stella Lökfors**, vasta 12-vuotias **Emma Palermaa** ja **Melina Vikström** olivat kaikki ensimmäistä kertaa EM-radoilla ja arvokilpailuissa.

Laukkanen keilasi kisojen toiseksi viimeisenä päivänä unelmistaan totta saavuttaen All Eventin Euroopan mestaruuden sekä pronssin singlessä samana päivänä.

Laukkanen keilasi All Eventin kultamitalin parikilpailun tuloksella 1346, joukkuekilpailun pisteillä 1137 ja singlen tuloksella 1271, eli yhteensä Laukkanen keilasi 18 sarjaan 3754 pistettä keskiarvolla 208,6.

Hän keilasi singlen ensimmäisessä erässä kärkituloksen ja jäi jännittämään toisen erän ajaksi sekä singlen että All Eventin lopullisia pisteitä. Kun toisen erän viimeistä sarjaa pelattiin, varmistui All Eventin Euroopan mestaruus, mikä oli tunteikas hetki sekä Laukkanen että hänen perheelleen.

Varsinaisen juhlimisen aika oli kuitenkin vasta myöhemmin, sillä singlen karsinnan päätyttyä Laukkanen piti olla nopeasti valmis keilaamaan välierässä Ranskan **Julie Perrieriä** vastaan. Lopulta singlen EM-kultaan asti marssinut ranskalainen oli välierässä Laukkanen parempi 232–187. Suomalaiselle upea päivä, ja palkintojenjaossa Laukkanen kaulaan henkilökohtainen kulta- ja pronssimitali.

– Onnellisuus tässä on päällimmäisenä mielessä. All Eventissä mitalin saaminen arvokilpailuissa on vaikeinta ja saavutin siitä osiosta kultaa. Kahtena edellisenä vuotena **Peppi Konsteri** on voittanut kultaa All Eventissä. Suomeen se tuli taas, mikä on hieno asia. Hyvältä tuntui seistä tällaisen päivän jälkeen palkintokorokkeella Maamme-laulun soidessa, Laukkanen kertoi mitaliseremonian jälkeen.

Laukkanen saavutti viime vuonna singlessä EM-kultaa. Tässä välissä nuori keilaaja on tehnyt lujasti töitä ja kehittänyt vajaan vuoden aikana paljon. Kultamitali oli upea palkinto kaikesta tehdystä työstä.

– Kyllähän se hiton hyvältä tuntuu. Tännäinkin singlessä aamu alkoi huonommalla sarjalla, mutta sitten alkoi löytymään taistelun henkeä. Uskon, että itselläni vahvuus on kova motivaatio ja tahtotila, Laukkanen kuvailee.

Laukkanen saavutti Markus Lahden tavoin kisoista kolme mitalia. Laukkanen, ja ensimmäistä arvokilpailumitaliaan juhlinut Stella Lökfors, olivat parikilpailun kuuden sarjan jälkeen tulosten ykköspari ja etenivät mitalipeleihin. Välierässä ruotsalaiskaksikko **Maja Engberg** ja **Elin Bergqvist** ylsivät sellaiseen vireeseen, johon oli yhden sarjan pelissä lähes mahdoton vastata. Engberg keilasi 300 pisteen sarjan ja ruotsalaisten yhteistulos oli käsittämätön 547. Laukkanen ja arvokisadebytantille Lökforsille pronssimitalit kaulaan kilpailuiden avauspäivänä. Lökfors heräsi päivään arvokisadebytanttina ja alkuillasta hän olikin jo arvokisamitalisti.

Suomen mitalisaalis junioreiden EM-kilpailuista 2023:

Kultaa: All Event, Tiiamari Laukkanen
Kultaa: Joukkue, Markus Lahti, Luukas Väänänen, Jussi Laine ja Roni Leskinen
Pronssia: Masters, Markus Lahti
Pronssia: Single, Tiiamari Laukkanen
Pronssia: Parikilpailu, Tiiamari Laukkanen ja Stella Lökfors
Pronssia: Parikilpailu, Markus Lahti ja Luukas Väänänen

Suomen junioreiden EM-joukkue 2023

Tytöt:

Tiiamari Laukkanen Bay, Kuortane
Stella Lökfors GB, Helsinki
Emma Palermaa GB, Helsinki
Melina Vikström TKK, Tampere
Valmentaja: Heli Turja

Pojat:

Jussi Laine Patteri, Helsinki
Markus Lahti TKK, Tampere
Roni Leskinen Bay, Lahti
Luukas Väänänen Mainarit, Joensuu
Valmentaja: Juha Immonen

– Hyvältä tuntuu, enkä olisi osannut ajatella, että heti ensimmäisestä osiosta mitali tulee. Tämä mitali on paras saavutus itselleni keilailussa tähän mennessä. Välierässä olisi varmasti voitu pelata paremminkin, mutta sekään ei olisi tällä kertaa riittänyt, Lökfors kertoi.

Melina Vikströmin ja Emma Palermaan arvokisadebyytti ei tuonut mitaleita, mutta tyttöjen joukkue pelasi kokonaisuudessaan onnistuneen turnauksen. Kaikki tytöt olivat esimerkiksi All Event -pisteissä 24 parhaan joukkoon ja turnauksen Mastersiin, kuten myös koko poikien joukkue.

– Onnistunut oli viikko meille ja hienoa oli katsoa kaikkien tekemistä. Siitä puhuimme jo ennen kisoja viimeistelyleirillä, että jokainen ruutu ja osio on tärkeä ja aina pitää pelata loppuun asti. Siinä pelaajat onnistuivat täällä hienosti, kehui tyttöjen valmentaja Heli Turja.

Poikien valmentaja Juha Immonen kehui poikien joukkueen esityksiä näissä kisoissa.

– Poikien joukkueelta hieno turnaus ja kun joukkueelta voittoa, silloin kaikki ovat onnistuneet. Hienoa oli olla tässä mukana, Immonen kiitteli. ●

Karri Vilenius on veteraanimpiesten Suomen mestari 2023

– Paula Erikssonille veteraaninaisten Suomen mestaruus

Keilaseura Kouvolan Nuppia edustava Karri Vilenius kruunattiin Lappeenrannan keilahallissa veteraanimpiesten Suomen mestariksi. Kultamitali oli Vileniukselle samalla ensimmäinen henkilökohtainen mitali veteraanien SM-kilpailuista. Hopealle ylsi Vileniukselle loppuottelussa hävinnyt Seppo Eskolin ja pronssia saavutti Markus Sihvola.

TEKSTI JA KUVAT: **HENRI HAVUSELA**

LOPPUKILPAILUN AVAUSOSIOSSA keilattiin ensin kahdeksan sarjaa, minkä jälkeen ykkösenä tuloksissa oli Lohjan Rämettä edustava ja vuonna 2019 veteraanien SM-kultaa voittanut **Seppo Eskolin**. Kahdeksan sarjan jälkeen ykkössija varmistui tuloksella 1777. Eskolin teki kovaa tulosta varsinkin lopussa keilattuaan kolmeen viimeiseen sarjaansa isot tulokset 258, 255 ja 234.

Välierässä puolestaan kohtasivat toiseksi ja kolmanneksi sijoittuneet seurakaverit. Toiseksi kahdeksan sarjan jälkeen sijoittui **Markus Sihvola** tuloksella 1767 ja kolmanneksi **Karri Vilenius** tuloksella 1716. Sihvola ja Vilenius edustavat kouvolaista keilaseuraa Nuppia. Yhden sarjan välierä ratkesi Vileniuksen hyväksi 164–136.

Suoraan loppuotteluun edennyt Eskolin ei pystynyt jatkamaan Vileniusta vastaan kovaa virettä, ja Vilenius varmisti veteraanien Suomen mestaruutensa tuloksella 196–157.

– Alkukilpailu meni tämän vuoden SM-kilpailuissa yli odotusten ja lähdin keilaamaan tätä loppukilpailua samasta paikasta, samalla pallolla ja samalla mentaliteetillä. Alkuun asiat sujuivatkin hyvin, mutta tällä SM-kisojen olosuhteella suunnitelma ei pitänyt pitkään ja kolmen sarjan jälkeen alkoivat haasteet. Onneksi älysin vaihtaa palloa ja keilasinkin vähän eri paikasta. Näissä porraspeleissä näkyi se, että olosuhde oli hankala. Varmasti siellä oli huonoja heittojakim mukana, mutta hankalaa näytti olevan kahdella muullakin mitalistilla näissä mitalipeleissä, Vilenius kuvaili päivän kulkua ja jatkoi.

– Kultamitali tuntuu hyvältä ja tuntuu, että nyt jotain on saavutettu keilailussa. Aloitin keilaamisen skidinä noin kymmenenvuotiaana. Myöhemmin minulta hajosi sormi ja jatkoin keilailua uudelleen vuodesta 2007, minkä jälkeen olen aktiivisemmin keilannut. Olen viime

aikoina oppinut lukemaan rataa ja sitä kautta tiedän paremmin, mitä radoilla tapahtuu. Veteraanikeilailu on hieno asia ja nytkin radoilla oli paljon tuttuja. Yhteisöllisyys keilailussa on se kaikista hienoin asia, Vilenius kiittää.

Hopealle yltänyt Seppo Eskolin on tuttu kasvo keilaradoilta. Tällä kertaa Eskolin ei onnistunut uusimaan vuoden 2019 veteraanien Suomen mestaruuttaan, mutta hienosti hän keilasi loppukilpailussa loppuottelua luukuun ottamatta.

– Raskas päivä on takana. Radat olivat tänään haasteelliset, mutta hyvin päivä alkoi ja sain hyviä sarjoja kahdeksan sarjan aikana. En omasta mielestäni keilannut näissä SM-kilpailuissa mitenkään erityisen hyvin, mutta hopeamitaliin suoritus riitti tänä vuonna. Hyvä saavutus tämä on. Veteraanien kanssa on mukava kokoontua yhteen, Eskolin sanoi.

Sunnuntaina palkittiin myös veteraanimpiesten parikilpailun ja joukkuekilpailun SM-mitalistit. ●

Miesten parikilpailu:

Kultaa: Rämë, Lohja: Seppo Eskolin ja Kari Kuparinen

Hopeaa: Rämë, Lohja Risto Halme ja Kalevi Örnberg

Pronssia: Bay, Lahti Pertti Salminen ja Sulo Hietala

Joukkuekilpailu:

Kultaa: Rämë, Lohja: Seppo Eskolin, Kari Kuparinen, Risto Halme ja Kalevi Örnberg

Hopeaa: TKK, Tampere Kauno Mäkelä, Jukka-Pekka Lahti, Vesa Makkonen ja Timo Rytönen

Pronssia: HVV, Helsinki Rainer Tuunela, Viljo Vartiainen, Kari Komulainen ja Rolf Carlsson

Veteraanimpiesten SM-mitalistit 2023: Kultaa Karri Vilenius (kesk.), hopeaa Seppo Eskolin (vas.) ja pronssia Markus Sihvola.

Paula Eriksson: ”Arvostan tämän kultamitalin erittäin korkealle”

Veteraaninaisten SM-loppukilpailu päättyi Paula Erikssonin ensimmäiseen veteraanien Suomen mestaruuteen. Keilaseura Helsingin Globusta edustava Eriksson, 79, kohtasi loppuottelussa vuosina 2016 ja 2018 Suomen mestaruutta juhlineen 85-vuotiaan Tytti Vainikan.

TEKSTI JA KUVAT: HENRI HAVUSELA

LOPPUOTTELU PÄÄTTYI dramaattisesti tasapisteisiin 187-187, ja pienemmät tasoituspisteet varmistivat kultamitalin **Paula Erikssonille**, joka juhli vuonna 2011 veteraanien SM-hopeaa, ja keväällä 2023 tuo mitali kirjastui kultaiseksi.

Kultamitali sai Erikssonin silminnähdessä liikuttumaan.

– Iloiset ovat tunnelmat tällä hetkellä. Arvostan tämän kultamitalin erittäin korkealle. Jännittäväähän se on lähteä tällaisia porraspelejä pelaamaan, mutta täällä on paljon tuttuja keilajia, mikä teki tästä loppukilpailustakin rennomman. Hienolta tuntui voittaa täällä, tunnelmoi tuore Suomen mestari Paula Eriksson palkintojenjaon jälkeen.

Ja Erikssonin tuttuja porraspeleissä tosiaan oli, sillä loppukilpailun kahdeksan sarjan jälkeen peräti neljä helsinkiläiskeilajaa, neljän kärki kahdeksan sarjan jälkeen:

1. Tytti Vainikka Patteri N, Helsinki 1545
2. Paula Eriksson Globus, Helsinki 1507
3. Pirkko Haldén Mercur, Helsinki 1487
4. Hannele Uotila Ailec, Helsinki 1483

Hannele Uotila jäi siis neljännellä sijalla vain neljän pisteen erolla porraspelien ulkopuolelle. **Pirkko Haldén** puolestaan varmisti sijoituksellaan ensimmäisen henkilökohtaisen mitalin, ja kohtasi välierässä Paula Erikssonin.

Välierä päättyi Erikssonin voittoon lukemin 190-187. Haldén oli kuitenkin tyytyväinen, kun pitkän päivän päätteeksi kaulassa roikkui SM-pronssimitali.

– Hienolta tuntuu, ylitin itseni. Omasta mielestäni nämä veteraanikilpailut ovat hauskoja tapahtumia. Pelaajien kesken on hyvää yhteishenkiä radoilla ja pääsee tuttujen kanssa kisaamaan. Tästä on kiva jatkaa rakasta harrastusta ja aion keilata jatkossakin ihan samalla tavalla kuin tähän asti, Haldén tiivistä tunnelmiaan.

Loppuottelussa Eriksson sai vastaansa kahdeksan sarjan jälkeen ykkösenä tuloksissa olleen 85-vuotiaan **Tytti Vainikan**, joka on menestynyt aikaisempinakin vuosien upeasti veteraanien SM-kilpailuissa: kaksi kultaa vuosina 2016 ja 2018, hopeaa vuonna 2003 sekä kolme pronssia vuosina 2017, 2011 ja 2008. Äärimmäisen tasainen loppuottelu päättyi tasapisteisiin 187-187. Tasatilanteessa Eriksson kruunattiin voittajaksi pienempien tasoituspisteiden turvin.

Tytti Vainikka iloitsi hopeamitalistaan palattuaan muutaman vuoden tauon jälkeen mitalikantaan.

– Täytyy sanoa, että tämä hopea oli täydellinen yllätys. Hyvä, että jaksoin tuon kahdeksan sarjaa heittää tänään, kyllä se alkoi lopussa

tuntumaan. Olen keilannut vuodesta 1964, mutta en niin paljoa kilpaillut vielä nuorempana, mutta veteraanikisoista minulla on iso määrä mitaleita. Nyt olen saanut myös terveyteni kuntoon, niin tässä pitää vielä uudelleen innostua kunnolla keilaamaan, Vainikka iloitsi kilpailun päätteeksi. ●

Lauantaina ennen porraspelejä palkittiin myös parikilpailun mitalistit, jotka olivat:

Kultaa: KiKe, Hämeenlinna **Tuija Jokinen** ja **Liisa Mustonen**
Hopeaa: aCat, Hyvinkää **Tuula Tamminen** ja **Kirsti Tuominen**
Pronssia: FHB, Kokkola **Anja-Riitta Leinonen** ja **Marja-Leena Läspä**

Veteraaninaisten SM-mitalistit 2023: Suomen mestari Paula Eriksson (kesk.), hopealle Tytti Vainikka (vas.) ja pronssia Pirkko Haldénille.

Suomi nappasi voiton Ruotsista veteraanien PM-kilpailuissa

Veteraanien PM-kisat keilattiin hyvässä hengessä Talin keilahallissa tiistaina kesäkuun 13. päivä. Kilpailu oli tänä vuonna Suomi-Ruotsi-maaottelu. Kuuden sarjan joukkuepelissä Suomen miehet ja naiset nappasivat yhteispisteissä selvän voiton Ruotsista pistein 14546-14066. Päivän kovin pistehirmu oli Seppo Eskolin, joka keilasi kaikista pelaajista kovimman tuloksen 1428 (30).

TEKSTI JA KUVA: **HENRI HAVUSELA**

Ruotsi ja Suomi kohtasivat hyvässä hengessä.

KEILAPISTEITÄ merkityksellisempää oli kuitenkin kahden maan veteraanikeilajien kohtaaminen Talissa. Kesken kilpailunkin naapurimaiden pelaajat vaihtoivat ajatuksia hymyssä suin heittojen välissä. Ruotsin joukkueella aikataulu tiistaille oli tiivis, joten suomalaiset helpottivat olemista muun muassa kuljetuksien järjestämisellä sekä ruokailusta huolehtimisella.

– Kyllä meidän joukkueella oli tänään hieno päivä täällä ja järjestelyt oli hoidettu hienosti ja kaikki toimi, kiitos siitä. Hävisimme kokonaispisteissä, mikä tietysti kirpaisee, nauroi Ruotsin joukkueenjohtajana toiminut, **Ann-Christin Knichter**.

Yksipäiväisessä joukkuekilpailussa miehet ja naiset pelasivat omat joukkuekilpailunsa, minkä lisäksi lasketaan myös molempien maiden naisten ja miesten pisteet yhteen. Pelaajien ikäraja kilpailussa oli Suomen veteraanisäännöistä poiketen 65 vuotta. Suomen joukkue koostui keväällä veteraanien SM-kilpailuissa menestyneistä keilaaajista, ja sama tilanne oli Ruotsilla, kun heidän pelaajansa oli valittu Ruotsin mestaruuskilpailuiden tulosten perusteella.

Suomen joukkue sekä pelaajien kuuden sarjan pisteet:

Miehet

Karri Vilenius Nuppi, Kouvola 1261 (0)
 Seppo Eskolin RÄMe, Lohja 1428 (30)
 Markus Sihvola Nuppi, Kouvola 1270 (78)
 Keijo Särkkä X-Company, Lappeenranta 1178 (72)
 Antero Immonen GK, Lahti 1297 (138)
 Ilkka Mannila Mainarit, Varkaus 1386 (30)
 Kari Kuparinen RÄMe, Lohja 1182 (30)
 Kalevi Örnberg RÄMe, Lohja 1194 (66)

Naiset

Paula Eriksson Globus, Helsinki 1053 (90)
 Pirkko Haldén Mercur, Helsinki 1180 (54)
 Hannele Uotila Ailec, Helsinki 1071 (54)
 Kirsti Pietikäinen, KiKe, Hämeenlinna 1046 (48)
 Joukkueenjohtajana Suomella toimi Ari Tiainen

– Nämä ovat hienoja tapahtumia ja varmasti voimme kehittää tätä vielä mielenkiintoisemmaksi, kun nyt kilpailu on aika lyhyt. Hauskaa olisi myös saada muita maita mukaan, kuten Norja ja Tanska. Tänään kaikki oli kuitenkin hienosti tehty ja vastaanotto oli ystävällinen, Knichter jatkoi.

Kilpailussa Suomi oli selvä ykkönen tänään miesten ja naisten yhteispisteillä 14546-14066. Lisäksi Suomen miehet ottivat Ruotsin miehistä voiton pistein 10196-9676. Naisten pisteissä ruotsalaiset olivat niukasti suomalaisia parempia 4390-4350.

Tulosten ykkösnimi oli radoilla hurjastellut, kevään veteraanien SM-hopeamitalisti **Seppo Eskolin**, joka tykitti taululle kuuteen sarjaan lukemat 1428 (30). Myös Ilkka Mannila keilasi loistavat lukemat 1386 (30). Ruotsin miesten parhaan tuloksen keilasi **Kjell Eriksson** tuloksella 1303 (48).

– Sanotaan, että olosuhde oli tänään antoisaa, Eskolin naurahti tulostaan vähätellen.

– Siihen nähden kyllä hyvää tekemistä, etten paljoa ole viime aikoina harjoitellut. Hyviä tapahtumia nämä ovat ja muutaman vuoden olenkin mukana ollut. Kiva näissä on heittää, kun ei meinaa vanha ukko yleisellä puolella enää pärjätä. Nyt pääsee laittamaan keilavälineet kesätaulolle, Eskolin veisteli.

Samoilla linjoilla oli **Pirkko Haldén**, joka oli tuloksella 1180 (54) suomalaisnaisista tehokkain keilaaaja tänään ja naisten tulosten toisena Ruotsin **Anna-Greta Bergströmin** jälkeen.

– Hyvä päivä oli keilata. Tyhmiä heittoja välillä, mutta sille ei voi mitään, Haldén nauroi ja jatkoi.

– Tämä oli kiva tapahtuma ja nämä jäävät kyllä mieleen. Mukava oli jälleen pelata ruotsalaisia vastaan. Radoilla ei ollut niinkään mitään vääntöä, vaan hyvässä hengessä pelattiin. Ruotsalaiset kilpakumppanit ovat miellyttäviä, kuten keilaaajat yleensä ovatkin, Haldén kiittää. ●

Tehokkaimmat pelaajat kilpailussa, vasemmalta: Kjell Eriksson, Pirkko Haldén, Anna-Greta Bergström ja Seppo Eskolin.

Reija Lundén on keilailun moniosaaja ja tekijä

Helsinkiläinen Reija Lundén on yksi merkittävistä taustavaikuttajista ja moniosaajista suomalaisessa keilailussa. Hänellä on takanaan jo neljä vuosikymmentä keilaajana, niistäkin huipulla kolmisenkymmentä vuotta. Menestyksekkään uran ohessa hän on tehnyt merkittävää työtä valmentajana ja antanut ison panoksen juniorityöhön. Kliseisesti voi sanoa, että Reija elää ja hengittää keilailua.

TEKSTI: SEIJA LANKINEN KUVAT: SKL:N ARKISTO

KEVÄT 2023 on erinomainen ajankohta henkilökuvalle **Reija Lundénista**, sillä tänä vuonna hän viettää 40-vuotistaiteilijajuhlaa keilardoilla. Tulee kuluneeksi neljä vuosikymmentä siitä, kun hänen nimensä ensimmäisen kerran kirjattiin SKL:n jäsenrekisteriin. Silloin juniori-ikäinen Reija oli sukunimeltään vielä Raunio ja kotipaikkakunta oli Hyvinkää. Sittemmin hänen tiensä on johtanut Helsinkiin ja avioitumisen myötä sukunimeksi tuli Lundén. Sillä nimellä me olemme saaneet tutustua tähän armoitettuun taistelijaan, hengenluojaan, menestyjään ja uupumattomasti junioreita ja nuoria eteenpäin luotsaavaan ohjaajaan ja valmentajaan.

Ensi kosketuksen keilailuun Reija sai kierrellessään isänsä mukana silloin tällöin halleilla. Alkeiskurssin hän kävi 15-vuotiaana, mutta innostui toden teolla vuotta myöhemmin. Hän liittyi aCat-seuraan, rekisteröityi ja aloitti kilpailemisen.

– Voitin jo ensimmäisenä vuonna D-luokkaisena ison kilpailun, tasoitusten turvin toki, mutta se innosti entisestään lajin pariin, Reija kertoo.

Aivan ensimmäisenä Reijan urasta tulee mieleen kaksi kirjainta, GB. Vuosikaudet hän on ollut Grankulla Bowlaren joukkueiden luottoankkuri niin SM-liigassa kuin muissakin kansallisissa kilpailuissa. Joukkuepeleissä Reija on aina ollut periksiantamaton hengenluoja, niin GB:n riveissä kuin maajoukkueisakin. Reija on edustanut Suomea monien vuosien ajan, ensin naisten maajoukkueessa ja iän karttuessa senioreiden arvokilpailuissa. Menestystä on tullut tasaiseen tahtiin liki kaikissa kilpailuissa, joissa hän on mukana ollut.

Keilailuvalmentajana Reijalla on vierähtänyt lähes kaksi vuosikymmentä. Paljon menestystä niittänyt Reijan Roosa tytär aloitti keilailun vuonna 2004, jolloin Reija-äiti alkoi valmentaa häntä sekä muita GB:n junioreita. Sen jälkeen Reija on kouluttautunut 3-tason

eli PRO-valmentajaksi. Hän valmentaa junioreita Talissa ja tekee satunnaisesti myös muita yksilö- ja ryhmävalmennuksia.

Mittava mitalisaalis pitkältä uralta

Suomen edustuspaidan Reija sai pukea ensimmäisen kerran ylleen vuonna 1992 joukkueiden Eurooppa cupiin. Tanskan Aalborgissa keilatusta turnauksesta Suomen naiset saalisivat neljännen sijan, miehet voittivat kultaa.

– Pave lensi Hvide Husin uima-altaaseen, Reija muistaa kuinka silloinen valmentaja **Paa-vo Grönmark** kylvetettiin voiton kunniaksi.

Tuosta hetkestä alkaen Reija Lundénin keilailu-ura on sisältänyt niin paljon kansain-

välisiä menestystä, että rinnalle saa tulla aika moni suomalaisnainen, että samaan yltää. Hän on edustanut Suomea kaikkiaan 27 arvokilpailuissa mukaan lukien viime vuosien pelit senioreiden kisoissa, ja todennäköisesti ura vain jatkuu. Kymmenen ensimmäisen edustusvuoden aikana Reija saavutti huikeat kahdeksan kultamitalia joukkuepeleistä. Mukaan mahtuu kolme Eurooppa cup-kultaa, MM-kulta Renon kisoista vuonna 1995 sekä kaksi joukkueiden maailmancupin kultaa. Kaikkiaan hänen palkintokaapissaan on 22 arvokilpailumitalia, joista kultasia on 10. Hopeisia mitalia hänellä on yhdeksän ja pronssisia kolme.

Viimeisen kerran hän keilasi naisten joukkueessa Las Vegasin MM-kisoissa vuonna 2019.

– Niistä ei valitettavasti tullut mitalia muistoksi, Reija tuumaa harmittelematta sen enempää.

Valmentajauransa makeimman hetken Reija koki vuoden 2011 junioreiden EM-kilpailuissa, joissa tytöt voittivat joukkuekisassa kultaa ja parikilpailussa pronssia. Kisat kruunasi se, että oma tytär Roosa kuului tuohon joukkueeseen.

Reija Lundénin ura on ollut mitalien koristeleva myös kansallisella tasolla. SM-mitaleja on niin paljon, ettei hän edes itse ole tarkkaa lukua laskenut. Henkilökohtaisen SM-pronssin hän saavutti B-tason kilpailuissa vuonna 1986, se oikea naisten Suomen mestaruus tuli vuonna 2009. Senioreiden ikäluokassa Reija on seitsemän vuoden aikana saavuttanut viisi henkilökohtaista kultaa ja yhden hopean. Mitalikokoelman täydentävät oman paikkakunnan mitalit Helsingin Bowlingliiton kilpailuista.

Motivaatiota on riittänyt myös henkilökohtaisiin peleihin Euroopan kiertueella ja sitä kautta World Ranking Mastersissa.

– Kiersin 2000-luvun alussa paljon EBT-kisoja ja pääsin neljä kertaa myös World Ranking Masters finaaleihin. Niissä sijoitukset

"Omasta kilpailukokemuksesta on ollut erittäin paljon hyötyä valmentamisessa. Toisaalta valmennuskoulutukset ovat kehittäneet myös omaa keilailuani. Eli ovat sopineet hyvin yhteen", Reija kertoo.

olivat 2003 Floridassa 7., 2004 Moskovassa 3., 2005 Floridassa 5. ja 2006 Kuwaitissa 15., Reija listaa.

Menestyksen ovat tuoneet hänelle kaikki Suomen Keilailuliiton pelaajaneulat, arvokaimman niistä eli timanttineulan hän saavutti järjestysnumerolla 19 vuonna 2010.

Enemmän tekijä kuin näkijä

Aikaansaavana ja asioihin tarttuvana ihmisenä Reija on luonnollisesti ollut erilaisissa rooleissa myös urheilun luottamustehtävissä. Tosin, aivan ”huipulle” eli Suomen Keilailuliiton hallitukseen hän ei ole koskaan edes pyrkinyt, siihen on syynsä.

– Koen olevani enemmän ”tekijä” kuin ”näkijä”. Haluan toimia käytännön tehtävissä seuratasolla ja erityisesti junioreiden kanssa ja yrittää innostaa uusia jäseniä keilailun pariin. Aikani ei riitä siviilityön ja seuratoiminnan lisäksi muuhun. Tosin tällä kaudella lähdin mukaan myös SKL:n valmennusrooleihin eli Tulevaisuuden ryhmän valmentajaksi ja kaksikäätisten tyttöjen projektin vetäjäksi, mutta tekijärooleja nekin.

– Keilaseuran hallituksessa olen ollut oikeastaan aina. Ensin Patterin Naisissa ja sitten GB:ssä. Seuran hallituksessa olen toiminut rahastonhoitajana, naisten ja junioreiden vastaavana sekä varapuheenjohtajana. SKL:n Liittovaltuustossa olin yhden kauden Helsingin edustajana. Olen ollut myös jonkin aikaa SKL:n kilpailuvaliokunnassa, Reija luettelee tehtäviä, joita hän on suurella sydämenpalolla hoitanut ja hoitaa yhä.

Kaikkein vahvimmin Reijan sydän sykkii lapsille ja nuorille. Työ Let's Bowl kerhon vetäjänä on vaatinut paljon, mutta myös antanut äärettömän hienoja asioita.

– Let's Bowl on ollut erittäin antoisaa aikaa, toki myös työllistävää. Idea lähti **Eino Styrmanin** suunnitelmista ja hän pyysi minua mukaan. Olimme alusta alkaen hyvä tiimi, Eino suunnitteli ja junaili toiminnan raamit ja rahoituksen ja minä sitten vein toiminnan käytäntöön. Alussa toimintaa oli Talin lisäksi myös Tapiolassa ja Sellossa, mutta ne ovat lopettaneet junioritoiminnan ja tällä hetkellä toimimme vain Talissa, Reija kertoo vuonna 2014 alkunsa saaneen juniorikerhon vaiheista.

– Talissa toiminta on aktiivista. Valmentajina ovat minun lisäksi **Jari Vettenranta**, **Sami Vihavainen** ja **Diana Salmela**. Tällä hetkellä toiminta painottuu keilailuun, mutta ehkäpä pystymme laajentamaan jossain vaiheessa takaisin myös muun liikunnan tunteihin, Reija valottaa viitaten Let's Bowlin alkuaikoihin, jolloin ryhmä kävi kokeilemassa myös muita lajeja. Keilailu on sittemmin ollut ytimessä ja tehty työ on tuonut myös hedelmiä.

– On ollut hienoa seurata, kuinka useat Let's Bowl-polkuja kulkeneet ovat päässeet

Reija Lundén juhli naisten Suomen mestaruutta 2009. Hopeamitalisti Mari Nurmilo (os Santonen) ja pronssimitalisti Krista Pöllänen tekivät mestarille ”kultatuolin”.

Tulevaisuuden ryhmään ja jo maajoukkueeseenkin: Pyry, Leevi, Jussi, Stella, Emma, Antonio, Nooa, Lila, Anton ja lisää on tulossa. Kaikkien Let's Bowl junioreiden tavoitteena ei ole menestyminen tai edes kilpaileminen, vaan toiminnassa on paljon myös kerran viikossa harrastavia. Talin keilahalli ja HBL ovat tukeneet toimintaamme, jotta harjoittelu on

”Haluan toimia käytännön tehtävissä seuratasolla ja erityisesti junioreiden kanssa.”

Reija Lundén

pysynyt edullisena. Aktiiviset juniorit harjoittelevat ja kilpailevat paljon myös keskenään, jolloin he osaltaan kirittävät toisiaan kehittämään, Reija tiivistää.

Mittava ja menestyksenkäs oma ura on tukenut valmennustyötä vahvasti.

– Omasta kilpailukokemuksesta on ollut erittäin paljon hyötyä valmentamisessa. Toisaalta valmennuskoulutukset ovat kehittäneet myös omaa keilailuani. Eli ovat sopineet hyvin yhteen. Ainoa haaste on tietysti ajan riittäminen molempiin siviilityön ohella. Viime aikoina oma keilailu onkin jo jäänyt vähemmälle, Reija toteaa. Rooli juniorivalmentajana on tuonut luonnollisesti myös kasvattajan tehtävän.

– Ehdottomasti koen olevani myös kasvattaja. Lapsena toiveammattini oli opettaja, mutta vaikka en lähtenytäkään sille tielle, huomaan minussa olevan opettajan ominaisuuksia. Valmentajana yritän parhaani mukaan ottaa jokaisen valmennettavan huomioon yksilönä, jotta kehitystä voi tapahtua. Yritän myös kasvattaa junioreista hyvin käyttäytyviä ja toiset huomioon ottavia keilajia. Koneiden potkimista en suvaitse ja kiroilemisesta huomaattelen. Ja toki yritän myös itse toimia kuten opetan, Reija hymyilee.

Lienee turha sanoa, että keilailu on Reija Lundénille paljon enemmän kuin harrastus. Se on elämäntapa.

– Kyllä keilailu on minulle paljon enemmän kuin pelkkä oma harrastus. Valmentamisen myötä vietän hallilla paljon aikaa. Junioreiden perheet viettävät aikaa yhdessä myös hallin ulkopuolella ja välillä minäkin olen mukana. Hoidan myös Let's Bowlin hallinnolliset tehtävät eli organisoinnin, laskutuksen ja kirjanpidon. GB:ssä olen varapuheenjohtaja ja rahastonhoitajan varahenkilö. Lisäksi olen kaksikäätisten tyttöjen projektin vetäjä ja valmentaja sekä yksi Tulevaisuuden ryhmän valmentajista, Reija listaa. Elämäntapa keilailun parissa on vaikuttanut myös Lundénin perheen valintoihin kodin etsinnässä.

– Asuimme pitkään Talin vieressä Munkivuoressa, mutta muutimme seitsemäksi vuodeksi kauemmas ja silloin ei tullut niin helposti lähdeyttä keilahallille. Kolme vuotta sitten muutimme takaisin Talin nurkille ja nyt on mukavan helppoa jälleen tulla Taliin, vaikka vain piipahtamaan. ●

Alustava kilpailukalenteri 2023-24 - näin keilataan ensi kaudella

Kausi	Tapahtuman nimi	Alkamispäivä	Loppupäivä	Finaalipäivä	Paikka	Luokka	Tilanne
2023-2024	EBT Masters 2023	12.7.2023	12.7.2023	12.7.2023	San Marino	EBF	Vahvistettu
2023-2024	EBT08 - 17 th Storm San Marino Open	8.7.2023	16.7.2023	16.7.2023	San Marino	EBT Gold	Vahvistettu
2023-2024	EBT07 - IX Brunswick Madrid Challenge	15.7.2023	23.7.2023	23.7.2023	Madrid, Espanja	EBT Bronze	Vahvistettu
2023-2024	Pärnu Open 2023	3.7.2023	23.7.2023	23.7.2023	OKOK, Pärnu		Vahvistettu
2023-2024	EBT10 - International Hammer Challenge	11.8.2023	20.8.2023	20.8.2023	Talin keilahalli, Helsinki	EBT Silver	Vahvistettu
2023-2024	EBT 11 - Odense International	20.8.2023	27.8.2023	27.8.2023	Odense, Tanska	EBT Satellite	Vahvistettu
2023-2024	Nuorisomaajoukkueiden testileiri	25.8.2023	27.8.2023		Kuortane	SKL	Vahvistettu
2023-2024	PBA - Storm Lucky Larsen Masters	1.9.2023	10.9.2023	10.9.2023	Olympia Bowling, Helsingborg, Ruotsi	PBA tour	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 1	9.9.2023	10.9.2023			VS	Vahvistettu
2023-2024	EBT13 - Norwegian Open 2023 by Storm	9.9.2023	17.9.2023	17.9.2023	Hønefoss Bowling, Norja	EBT Bronze	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 1	16.9.2023	17.9.2023	17.9.2023		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Masters 2022-2023 lopputurnaus	23.9.2023	23.9.2023	23.9.2023	Talin keilahalli, Helsinki	FM;SKL	Vahvistettu
2023-2024	EBT14 - Dimitris Karetos Tournament	14.9.2023	24.9.2023	24.9.2023	Ateena, Kreikka	EBT Satellite	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 1	28.9.2023	28.9.2023			VVS	Vahvistettu
2023-2024	XI Lahden Kesä Avoin	29.5.2023	29.9.2023	30.9.2023	Lahden keilahalli	FMB	Vahvistettu
2023-2024	1st Hyyrylä Classic	29.5.2023	30.9.2023	1.10.2023	Tuusulan keilahalli	FMC	Vahvistettu
2023-2024	EBT15 - 6th Brunswick Open	26.9.2023	1.10.2023	1.10.2023	Wittelsheim Ranska	EBT Gold	Vahvistettu
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 1	30.9.2023	1.10.2023			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien liittomylyt 2023	5.10.2023	6.10.2023	6.10.2023		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 2	7.10.2023	8.10.2023	8.10.2023		FYR	Vahvistettu
2023-2024	IBF World Championships	3.10.2023	18.10.2023	18.10.2023	Kuwait	IBF	Alustava
2023-2024	Valtakunnansarjat 2 ja liigat	21.10.2023	22.10.2023			VS	Vahvistettu
2023-2024	Euroopan mestarien Cup 2023	23.10.2023	29.10.2023	29.10.2023	Berliini, Saksa	EBF	Vahvistettu
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 2	28.10.2023	29.10.2023			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 2	2.11.2023	2.11.2023			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Miesten liittomylyt 2023	4.11.2023	4.11.2023	4.11.2023		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Naisten liittomylyt 2023	4.11.2023	4.11.2023	4.11.2023		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Pori Open 2023	25.9.2023	5.11.2023	5.11.2023	Bowling 4 You, Pori	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Turku Senior Open 2023	11.11.2023	19.11.2023	19.11.2023	Kupittaa keilahalli, Turku	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 3	18.11.2023	19.11.2023	19.11.2023		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Rauman keilailuliiton syysturnaus		26.11.2023	26.11.2023	Rauman keilahalli	FMC	Vahvistettu
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 3	25.11.2023	26.11.2023			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 3 ja liigat	2.12.2023	3.12.2023			VS	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 3	7.12.2023	7.12.2023			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Waasa Open 2023		10.12.2023	10.12.2023	Vaasan keilahalli	FMB	Vahvistettu
2023-2024	IBF World Senior Championships	2.12.2023	13.12.2023	13.12.2023	Cali, Kolumbia	IBF	Alustava
2023-2024	Ailo Uotila Memorial 2023 20v juhlakilpailu		16.12.2023	16.12.2023	Talin keilahalli	FMB	Vahvistettu
2023-2024	EBT16 - FM Mattsson Christmas Tournament	9.12.2023	17.12.2023	17.12.2023	Mora Parken Bowling, Ruotsi	EBT Satellite	Vahvistettu
2023-2024	RBC Carrot Games		17.12.2023	17.12.2023	Tammisaaren keilahalli	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Tinat 50		6.1.2024	6.1.2024	Rauhalahdi, Kuopio	FMC	Vahvistettu
2023-2024	EBT01 - AIK International Tournament 2024	28.12.2023	7.1.2024	7.1.2024	Bowl-O-Rama, Tukholma	EBT Bronze	Alustava
2023-2024	EBT02 - Brunswick Ballmaster Open 2024	6.1.2024	14.1.2024	14.1.2024	Talin keilahalli, Helsinki	EBT Gold	Alustava
2023-2024	Pori Senior Open 2024	8.1.2024	21.1.2024	21.1.2024	Bowling 4 You, Pori	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 4 ja liigat	27.1.2024	28.1.2024			VS	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 4	1.2.2024	1.2.2024			VVS	Vahvistettu
2023-2024	X-STRIKE 2024		4.2.2024	4.2.2024	Lappeenrannan keilahalli	FMC	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 4	10.2.2024	11.2.2024	11.2.2024		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 4	10.2.2024	11.2.2024			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Tali Senior Open 2024	19.2.2024	25.2.2024	25.2.2024	Talin keilahalli	FMB	Vahvistettu
2023-2024	Maajoukkueyhmien testileiri	25.2.2024	27.2.2024		Kuortane	SKL	Alustava
2023-2024	Seniorien valtakunnansarjat 5	2.3.2024	3.3.2024			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking 5	9.3.2024	10.3.2024	10.3.2024		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat 5	14.3.2024	14.3.2024			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Seniorinaisten SM-kilpailu 2024	5.2.2024	17.3.2024	23.3.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Alustava
2023-2024	Seniorimiesten SM-kilpailu 2024	5.2.2024	17.3.2024	24.3.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Alustava
2023-2024	Valtakunnansarjat 5 ja liigat ja liigafinaalit	16.3.2024	17.3.2024			VS	Vahvistettu
2023-2024	EBT03 - Brunswick Euro Challenge 2024	16.3.2024	24.3.2024	24.3.2024	München, Saksa	EBT Platinum	Alustava
2023-2024	Veteraaninaisten SM-kilpailut 2024	5.2.2024	31.3.2024	7.4.2024	Valkekosken keilahalli	SM	Alustava
2023-2024	Veteraanimiesten SM-kilpailut 2024	5.2.2024	31.3.2024	8.4.2024	Valkekosken keilahalli	SM	Alustava
2023-2024	Juniorien SM-kilpailu 2024	18.3.2024	31.3.2024	13.4.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Alustava
2023-2024	Nuorten SM-kilpailu 2024	18.3.2024	31.3.2024	14.4.2024	Tuusulan keilahalli	SM	Alustava
2023-2024	Junioreiden EM kilpailut 2024	23.3.2024	1.4.2024	1.4.2024	Talin keilahalli, Helsinki	EBF	Vahvistettu
2023-2024	Veteraanien valtakunnansarjat, finaali ja karsinnat	4.4.2024	4.4.2024			VVS	Vahvistettu
2023-2024	Senioreiden mestaruussarjat ja karsinta	13.4.2024	14.4.2024			SVS	Vahvistettu
2023-2024	Valtakunnansarjat 6, Liigan ja muiden sarjojen karsinnat	20.4.2024	21.4.2024			VS	Vahvistettu
2023-2024	Finnish Youth Ranking Finale	27.4.2024	27.4.2024	27.4.2024		FYR	Vahvistettu
2023-2024	Idols & Future Stars 2024	9.5.2024	9.5.2024	9.5.2024		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Naisten SM-kilpailut 2024	8.4.2024	12.5.2024	18.5.2024	Kaupin keilahalli, Tampere	SM	Alustava
2023-2024	Miesten SM-kilpailut 2024	8.4.2024	12.5.2024	18.5.2024	Kaupin keilahalli, Tampere	SM	Alustava
2023-2024	EBT04 - Bowl for fun open 2024	11.5.2024	19.5.2024	19.5.2024	Langen, Saksa	EBT Silver	Alustava
2023-2024	EBT05 - Kegel Aalborg International 2024	18.5.2024	26.5.2024	26.5.2024	Aalborg, Tanska	EBT Bronze	Alustava
2023-2024	Keilaajattaret on Tour finaali 2024	8.6.2024	8.6.2024	8.6.2024		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Rookies on Tour finaali 2024	9.6.2024	9.6.2024	9.6.2024		SKL	Vahvistettu
2023-2024	Naisten EM kilpailut 2024	5.6.2024	16.6.2024	16.6.2024	Wittelsheim Ranska	EBF	Vahvistettu
2023-2024	EBT06 - Valcke Bronzen Schietspoel Tournament 2024	15.6.2024	23.6.2024	23.6.2024	Dolfijn The Place To Be, Hollanti	EBT Silver	Alustava
2023-2024	ESBC Seniorien EM 2024	22.6.2024	30.6.2024	30.6.2024		ESBC	Alustava

Huomioithan, että yksittäisten kilpailuiden aikatauluihin voi tulla muutoksia. Kilpailukalenteria päivitetään osoitteessa keilailu.fi

Ari Jehkinen ja Reija Lundén keilasivat senioreiden SM-kultaa Tapiolassa

Ari Jehkinen voitti uransa ensimmäisen senioreiden SM-kullan Tapiolassa. Reija Lundén saavutti jo uransa viidennen seniorinaisten SM-kullan.

TEKSTI JA KUVAT: **OLLI PAKONEN**

MIESTEN LOPPUOTTELUSSA kohtasivat **Ari Jehkinen** ja **Petri Mannonen**. Loppuottelun alku oli Mannoselle todella synkkä, sillä hän teki kolme reikää viiteen ensimmäiseen ruutuun ja Jehkinen siirtyi ilman peräkkäiskaatojakin 37 pisteen johtoon. Lopulta Jehkinen otti 50 pisteen johdon ensimmäisessä sarjassa lukemin 215–165 ja vahvan otteen SM-kullasta.

Toisen sarjan ratkaisuhetkillä Jehkiseltä vaadittiin kymppiruutuun seitsemän keilaa pois. Ari heitti pallon yläpuolelle, joka toi kaadon ja seniorimiesten SM-kultaa. Toinen sarja Mannoselle luvuin 214–190, mutta SM-kulta Jehkiselle pistein 405–379.

Jehkinen on saavuttanut senioreiden henkilökohtaisen SM-hopean kaksi kertaa vuosina 2014 ja 2017, joten nyt tullut kulta maistuu makealle.

– Todella makealle maistuu, kun ei tuolla huonoja miehiä radoilla ollut, Ari aloitti.

Jehkisen peli-idea oli erilainen kuin alkukilpailussa.

– Katselin eilen naisten loppukilpailua, ja kun Reija pelasi hienosti kantista, niin aloitin itsekini siltä. Joka osiossa myös pystyin vaihtamaan peli-ideaa, kun reunasta ei pystynyt enää pelaamaan, kuten tuossa finaalissa Mannosta vastaan, eli sama idea toimi läpi päivän, Jehkinen jatkoi.

Välirässä pelasivat Mannonen ja **Kai Virtanen**. Avaussarjan jälkeen kaksikolla oli eroa 15 pistettä Virtasen hyväksi lukemin 226–211. Toinen sarja Mannoselle 215–196 ja koko ottelu 426–422. Paljon uralla voittaneelle Virtaselle pronssia kaulaan.

Kärkikaksikkona round robin osioon läheneet Petri Mannonen ja Kai Virtanen pitivät asemansa osion alussa, mutta muut ottivat peliä kaksikkoon kiinni. Ari Jehkinen nousi kärkeen viidennellä ottelukierroksella. Ennen

päätösotteluita mitalipeleihin oli tyrkyllä Jehkinen, Mannonen, Virtanen ja **Sami Luoto**. Ensimmäisenä paikkansa varmisti Jehkinen, joka aloitti viimeisen ottelunsa kymmenellä kaadolla. Kahdesta muusta paikasta taistel-

tiin loppuun saakka. Kaikki kolme hävisivät viimeiset ottelunsa, joten neljäntenä ennen päätösottelua ollut Luoto jäi ulos mitalipeleistä.

Loppukilpailun ensimmäinen osio oli kovatasoinen. Kahdeksan sarjan paras oli vä-

Ari Jehkinen (kesk.) voitti uransa ensimmäisen senioreiden SM-kullan, Kai Virtanen (vas.) ja Petri Mannonen saivat himmeämmät mitalit.

hemmän yllättäen Petri Mannonen, joka heitti pisteet 1908 ja johtaa kilpailua 67 pisteen erolla Kai Virtaseen. Taistelu jatkopaikoista oli kovaa aivan osion loppuun saakka. **Sami Javanainen**, **Jouni Mäenpää** ja **Tapani Peltola** lopettivat pelinsä yli 250 sarjaan ja nousivat niillä mukaan jatkopeleihin. Näiden viiden pelaajan lisäksi jatkoon pääsivät **Ari Hilokoski**, Ari Jehkinen sekä viimeisenä jatkoon keilannut **Sami Luoto**. Jatkoraja oli kova 1795, joka tekee keskiarvoksi 224,4.

Reija Lundén otti jo viidennen mestaruuden

Seniorinaisten loppuottelun toinen sarja oli Lundénin näytöstä. Hän aloitti sarjansa paikolla, mutta sen jälkeen alkoi kaatoja tulla liukuhihnalta. Ottelu käytännössä ratkesi Pölläsen tehtyä tyhjät 3–4 ruutuihin. Reija sai pelata vapautuneesti ja jatkoi kaatojonoa kakkosruudusta kympin toiseen heittoon saakka. Toinen sarja Lundénille 268–186 ja jo viides senioreiden henkilökohtainen SM-kulta luvuin 465-382.

– Maistuu hyvälle ja varsinkin, kun Krista tuli radoille, niin parhaimpaansa piti pystyä voittaakseen, Lunden aloitti.

Lundén pelasi eri idealla, kuin alkukilpailun ja se toimi tänään hienosti.

– Oli kiva keilata perinteistä Tapiolan reunapeliä. Alkuperässä pelasin liian ylhäältä, mutta nyt pelasin kantista ja se toimi oikein vanhaan tapaan alta ykkösen koko päivän, Reija jatkoi.

Välierän avaussarja Reija Lundénin ja **Sari Ohrimovitsch-Tyynelän** välillä alkoi tasaisissa merkeissä, mutta Lundén otti komennon, kun Ohrimovitsch-Tyynelä teki sarjaan yhden tyhjän ja kolme reikää. Lundén otti kiinnityksen loppuotteluun voittamalla avaussarjan pistein 217–172. Välierän toisesta sarjasta tuli muodollisuus, vaikka Lundén aloitti sarjansa reillä. Ohrimovitsch-Tyynelä teki reiät 5–6 ruutuihin ja Lundén pelasi avausruutua lukuun ottamatta pallon taskuun joka heitolla ja hänen sarjansa sisälsi ainoastaan ysipaikkoja ja kaatoja. Ohrimovitsch-Tyynelä heitti sarjan loppuun kuusi kaatoa ja kaunisteli numeroita. Lundén eteni loppuotteluun Pöllästä vastaan luvuin 433–384. Toisen sarjan Reija vei neljällä pisteellä sarjoin 216–212.

Kärkipaikkaa piti koko round robinin **Krista Pöllänen**, tosin Lundén otti eroa kiinni koko osion ajan ja sitä jäi lopulta vaivaiset kolme pistettä. Pöllänen voitti neljä ja Lundén viisi ottelua. Tiukkaa oli taistelu myös kolmannesta mitalipelipaikasta. Ennen viimeistä ottelukierrosta Sanna Ohrimovitschilla, Sari Ohrimovitsch-Tyynelällä ja Niina

Reija Lundénille (kesk.) jo uran viides senioreiden SM-kulta. Krista Pöllänen (vas.) avasi seniorikeilailu-uransa hopealla. Sari Ohrimovitsch-Tyynelä keilasi pronssia.

Koutosella oli saumat ottaa välieräpaikka. Koutonen ja Sanna Ohrimovitsch hävisivät päätöskamppailunsa ja Sari Ohrimovitsch-Tyynelä voitti, joten hän otti kolmannen paikan mitalipeleihin. 20 pistettä erotti sisarukset, kun Sanna oli neljäs. Koutosen sijoitus oli viides, **Päivi Uusinarkaus** oli kuudes, **Hillevi Nokelainen** seitsemäs ja **Jaana Taavitsainen** kahdeksas.

Ensimmäisessä osiossa keilattiin kuusi sarjaa ja ennakkosuosikit keilasivat kärkeen. Ensimmäistä vuotta senioreissa keilaavat Krista Pöllänen oli vahvin tuloksella 1454. Reija Lundén keilasi myös hienon tuloksen 1368 pistettä ja on toisena. Seuraavina tulivat Ohrimovitschin sisarukset Sari ja Sanna lukemin 1255 ja 1251. Round robiniin pelasivat myös Niina Koutonen, Päivi Uusinarkaus, Jaana

Taavitsainen ja Hillevi Nokelainen, joka otti viimeisen jatkopaikan 11 pisteen erolla Susanna Lahteen. ●

ESBC käväisi Pärnussa

Nyt perinteeksi muodostunut sisäinen mestaruuskisa käytiin keväisessä Pärnussa viikkoa ennen vappua. 65 pelaajaa oli uudehkossa OKOK keilahallissa kisa-areenalla, kun muutamia viime hetken poisjääntejä pistettiin punakynällä yli. Tuossakin oli tarpeeksi väkeä 10-rataiseen halliin ja kolmeen lähtöön. 72 pelaajaa oli alun perin kisaan ilmoittautunut.

TEKSTI JA KUVAT: RISTO SPORA

ESBC EUROPE uusi viime kesänä ikäryhmitystään ja siitä syystä tai sen takia me pelasimme A- ja B-ryhmät yhdistettynä ja varttuneemmat C-ryhmäläiset omana kisaryhmänä.

Lauantaiaamuna yhdistetty A/B-ryhmä aloitti ja teki jopa hyviä pohjatuloksia. **Kai Hildenin** kärkitulos kesti myös muut lähdöt ja 1358 tuloksella irtosi selvä ykköspaikka sunnuntain finaaleihin. **Mikko Isakow** oli kakkonen puhtailla tuloksilla. Edes ikähyvityksillä yhdistyksen kisakapteeni ja varapuheenjohtaja ei saanut ykköspaikkaa itselleen kaapattua.

Miesten kärki olikin selvä jo avauksen jälkeen. Naisten kisassa kärkeen kiilanneet **Satu** ja **Jaana Anttas** pitivät jopa helposti sijoituksensa. Naisten A/B-kisassa **Leena Jokiniemi** otti odotetun finaaliapaikan lauantain kakkoslähdössä ja **Heli Taskinen** sunnuntaiaamun startista.

C-ryhmä pelasi pääosin vasta sunnuntain lähdössä. Isakow ja **Raimo Palokoski** pitivät pintansa miesten sarjassa ja **Raila Kekkonen** naisten kisassa. Muuten finalistit tulivat sunnuntaiaamun virkeimmistä pelaajista.

Tasaisia loppupelejä

Finaaleissa pelattiin hieman muunneltua shoot-outia. Alun kahden sarjan jälkeen alkukilpailun ykkönen ei voinut pudota, jos jäi nelikon hännille viimeiseksi. Näin kävikin Mikko Isakowille ja Satu Anttakselle.

Timo Tallberg putosi miesten A/B-ryhmästä ja **Liisa Mustonen** naisten C-ryhmästä 2 sarjan jälkeen.

Joissain arvokisoissa pelataan lasipallosta. Näin myös ESBC Finlandin kisoissa.

Isakow käytti C-ryhmässä saamansa armon ja tilaisuuden ja oli kakkosvaiheen paras. **Viljo Vartiainen** ja Palokoskelle ei onni ollut yhtä myötäinen ja matka päättyi putoamiseen. Naisten A/B-ryhmässä Satu Anttas ei pystynyt käyttämään saamaansa lisätua hyväkseen ja lähti ns. laulukuoroon Heli Taskisen kanssa.

Miesten A/B:ssä **Jarmo Tamminen** kisasi tasaisesti Kai Hildenin kanssa jatkopaikasta ja 3 pinnaa jäi lopulta miehille eroa Hildenin hyväksi. Naisten C:ssä oli **Vieno Laihon** vuoro kävellä rappuset alas finaalilavalta.

Grande Finalet

Naisten C:ssä **Pirkko Halden** johdatteli sarjaa ja voitti Raila Kekkonen 170-153.

Miesten C:ssä onnen Pekka Mikko Isakow laitto lisä lottoja sisään ja voitti tuurilla, viekkauksella mutta ei vääräydellä **Markku Pennasen** 185-180.

Naisten A/B:ssä Jaana Anttas korjasi Satun jättämää aukkoa ja kukisti Leena Jokiniemen yllättävän selkeästi 183-158.

Ja ESBC Finlandin uudeksi Grande Championiksi kruunattiin **Jorma Kettunen** 225 tuloksella Kai Hildenin 158 vastaan.

Grande Champion on parhaimman puhtaan finaalisarjan tuloksen tehnyt voittaja. Edelliset Suurmestarit ovat **Leena Hakamäki** ja **Jussi Domin**.

Muita mestareita

Parikisojen ykkösiä olivat Kai Hilden ja Jarmo Tamminen. Naisten pokaalit menivät Satu ja Jaana Anttakselle.

Kaikilla oli aikaa seurata pelejä ja nauttia toistensa seurasta. Siinä sivussa käytiin yhdistyksen epävirallinen darts mestaruus. **Marko Luukkonen** oli High Scoressa ykkönen ennen **Kirsi Turkkiä**. ”Longa” heitti 9 tikalla tulokseksi 252 ja Kirsi 230.

Pidemmässä pelissä eli 42 tikalla taulun ympäri nopein oli Leena Jokiniemi 40 tikkaa. Pekka Turkki pääsi 42 tikalla sektoriin 19.

Kun kaikki pokaalit oli jaettu ja kuvat otettu, oli aika suunnata kohti Tallinnaa. Osa yh-

Kuvassa kilpailun Grande Champion Jorma Kettunen.

teiskuljetuksessa ja loput omilla kulkuvälineillä. Kaikki pääsivät kotiin. Myös turkulaisten Team Audi 6 ilmoitti päässeensä turvallisesti perille hieman muita myöhemmin.

Kohti Bolognaa

Juhannuksena karavaani kulkee kohti Bolognaa. Tällä kertaa suomalaisia ei ole sankoin joukoin reissussa, vaan mennään pienellä kokoonpanolla hakemaan muutamaa mitalia.

Kisaan on ilmoittautunut vain 604 pelaajaa. Johtunee osin hintatasosta ja osin siitä, että nyt kisataan samoilla radoilla kolmatta kertaa 10 vuoden sisään.

Tuloksia ja juttuja niin kisoista kuin muusta voi lukea internetistä osoitteesta esbcfinland.fi

Ensi kaudella mestaruuskisa pidetään josain päin Suomea. Aika ja paikka on lukitsematta.

Ja kesällä 2024 mennään takuuvarmasti Anskaan. R vai T, niin siitä kuulemme uutisia tuolla Italiassa kesäkuun vuosikokouksessa.

Ja kesällä 2026 kisataan Suomessa, Helsingissä ja Talissa. Majoitukset buukattu, banketti ja vastaanottotilat sovittu eikä hinnoistakaan tarvitse enää suuremmin kättä väöntää. ●

Suosikit pitivät pintansa junioreiden ja nuorten SM-kilpailuissa

Luukas Väänänen keilasi toisen peräkkäisen junioripoikien SM-kullan. Juniorimaajoukkueeseen kuulunut Tiimari Laukkanen voitti uransa ensimmäisen juniorityttöjen Suomen mestaruuden. Naisten maajoukkuepelaaja Marjaana Hytönen voitti Raumalla nuorten naisten SM-kultaa. Niko Rasi puolestaan uusi viime vuoden nuorten miesten mestaruuden.

TEKSTI JA KUVAT: **OLLI PAKONEN**

JUNIORITYTTÖJEN LOPPUOTTELUSSA

kohtasivat **Tiimari Laukkanen** ja kilpailuhetkellä 12-vuotias **Emma Palermaa**. Loppuottelu alkoi Laukkanen komennossa, kun hän otti ensimmäisen sarjan jälkeen 30 pisteen johdon. Palermaa ei saanut kiritä aikaan toisen sarjan alkuun ja Laukkanen sinetöi voiton sarjan puolivälissä tekemällä triplalla. Loppusarja oli kosmetiikkaa ja Laukkaselle ensimmäinen junioreiden SM-kulta pistein 417–327.

Laukkanen oli läpi finaali päivän kärkehinoissa ja sai vihdoinkin kaipaamansa junnujen SM-kullan.

– Hienoa voittoa tämä. En ole ennen oikein SM-kisoissa pärjännyt, mutta nyt on tullut hyvin menestystä arvokisoissa, niin mukava saada tässäkin kultaa. Vaihteleva päivä oli, kun aamulla alkoi hyvin, mutta välillä en ollut oikein kartalla, mutta onneksi löysin ratkaisut, Laukkanen kertoi.

Tyttöjen välierässä kohtasivat **Melina Vikström** ja Emma Palermaa. Hieman paremman kaatoreaktion ansiosta Vikström vei avausarjan 24 pisteellä lukemin 215–191. Toinen sarja näytti menevän myös Vikströmille, mutta Palermaa alkoi paukuttamaan sarjan puo-

livälin jälkeen kaatoja ja kun samaan aikaan Vikströmin peli sakkasi, niin Palermaa meni ohi. Toinen sarja Palermaalle sarjoin 212–162 ja loppuottelupaikka pistein 403–377.

Luukas Väänänen hallitsi avausarjaa junioripoikien loppuottelussa **Jonne Kaiskua** vastaan. Väänänen pommitti herkeämättä taskuun ja kun Kaiskulle tuli sarjaan pari huonoa heittoa, joten ero kasvoi avausarjan jälkeen 47 pisteeseen. Toisen sarjan toiseen ruutuun Väänänen teki tyhjän kutoskeilasta. Kaisku ei kuitenkaan saanut peräkkäiskaatoja ja Väänänen marsi helposti toiseen peräkkäiseen junioreiden

Marjaana Hytönen (kesk.) voitti nuorten naisten SM-kultaa. Mila Nevalainen (vas.) keilasi uransa ensimmäisen 300-pisteen sarjansa loppuottelussa. Pinja Laukkanen saavutti pronssia.

Niko Rasi (kesk.) uusi viime vuoden mestaruuden. Leevi Saikkala (oik.) keilasi hopealle ja Karo Hilokoski pronssille.

Tiiamari Laukkanen (kesk.) saavutti uransa ensimmäisen junioreiden SM-kullan. Emma Palermaa (vas.) pelasi hopealle ja Melina Vikström pronssille.

Luukas Väänänen (kesk.) voitti toisen junioreiden SM-kullan peräkkäin. Jonne Kaiskulle (vas.) hopeaa ja Nooa Vilokkiselle pronssia.

SM-kultaan. Toinen sarja Väänäselä 227–203 ja kultamitali pistein 464–393. Väänäselä mais-tui toinen peräkkäinen junioreiden SM-kulta.

– Aamupäivästä ei kulkenut oikein hyvin, mutta pääsin sitten omalle mukavuus-alueelle reunaan pelaamaan, ja muut eivät niin reunaan päässeet, niin sieltä oli minun hyvä pelata. Viimeisen kerran sain osallistua junnujen SM-kilpailuihin, joten kiva oli uusia mestaruus. Ensi vuonna pelataan sitten nuorten sarjassa, hän kertoi.

Poikien välierässä SM-kilpailuissa pronssille yltnänyt Nooa Vilokkinen otti avaussarjan jälkeen turvallisen tuntuisen 45 pisteen johdon lukemin 225–180. Kaisu aloitti toisen sarjansa neljällä kaadolla ja paikolla. Tämän jälkeen hän teki vielä triplan ja oli sillä ottanut Vilokkisella kiinni. Kymppiruutuun hänellä jäi imuysi ja Vilokkisella oli vielä sauma voittaa ottelu. Vilokkiselta vaadittiin tuplaa. Ensimmäinen kaato tuli hieman onnella, mutta toisella jäi ämpäri pystyyn ja se tiesi sitä, että Kaisu eteni loppuotteluun.

Hytönen ja Rasi voittivat nuorten SM-kultaa

Nuorten naisten loppuottelun avaussarja oli huikea. **Mila Nevalainen** paukutti kaatoja kaatojen perään ja teki uransa ensimmäisen

300-pisteen sarjansa. **Marjaana Hytönen** antoi kovan vastuksen heittämällä 257 pistettä, joten kultamitali ei vielä ratkennut. Toisessa sarjassa Hytönen jatkoi kaatotehtailua ja kun Nevalaiselle tuli yksi yhden keilan tyhjä ja reikä, peli oli tasoissa. Nevalainen teki tyhjän kymppiruutuun ja Hytöselle riitti seitsemän keilaa kymmin avausheitolla. Toinen sarja Hytöselle 253–195 ja SM-kulta lukemin 510–495.

Hytönen ei hätkähtänyt, vaikka Nevalainen teki avaussarjansa 300.

– Hän heitti hyvin, mutta pyrin tekemään hyviä heittoja ja taisteloin loppuun saakka ja nyt se riitti kultaan. Minulla on kaksi hopeaa ja yksi pronssi, joten kiva päättää ura nuorten sarjassa kultamitaliin, Hytönen tunnelmoi.

Tyttöjen välierässä avaussarja Marjaana Hytösen ja **Pinja Laukkasen** välillä oli tiukkaa taistelua. Kumpikin tekivät sarjansa neljän kaadon jonot. Laukkanen otti kymppiruudun triplalla neljän pisteen johdon avaussarjan jälkeen, joten loppuottelupaikka oli täysin avoinna. Myös toinen sarja pelattiin tasaisissa merkeissä. Laukkanen teki tyhjän kymppikeilasta kahdeksannessa ruudussa ja Hytösellä oli voitto omassa käsissään. Hän muurasi loppuun viisi kaatoa ja eteni loppuotteluun lukemin 449–430. Pinja Laukkaselle pronssia kaulaan kovan taistelun päätteeksi.

Nuorten miesten loppuottelussa kohtasivat **Niko Rasi** ja **Leevi Saikkala**. Rasi uusi viime vuoden voittonsa, loppuottelun pisteet hänelle 459–370.

Rasi oli päivänsä tyytyväinen, vaikka pari vaikeampaa hetkeä tuli matkan varrelle.

– Aloitin hyvin, mutta sitten homma vähän katosi. Onneksi round robinissa peli kulki hyvin ja pääsin mitalipeleihin. Ensi vuonna en enää pääse nuorten sarjaan, joten mikäs sen parempi kuin voittaa nyt, Rasi päätti., hän kertoi.

Miesten loppuottelussa tulostaso jäi odotettua alemmas.

– Ehkä hieman vaikeampi oli saada kaatoja siinä, kun oli kolme vasuria pudotuspeleissä. Lisäksi pieni jännitys oli mukana, niin siitä se ehkä johtui, Rasi totesi.

Aikaisemmin pelatussa välierässä Rasi otti avaussarjassa edun **Karo Hilokoskea** vastaan vieden avaussarjan lukemin 256–182. Toisen sarjan 2–6 ruutuun Rasi teki viiden kaadon jonon, johon peli myös pitkälti ratkesi. Rasi eteni loppuotteluun lukemin 472–419 ja Hilokoskelle pronssia.

Myös junioreiden ja nuorten SM-kilpailuiden kaikki tulokset ja mitalihistoria löytyvät osoitteesta ilmoittautuminen.keilailu.fi! ●

Nuorisokeilailun 2022 – 2023 yhteenveto / FYR ja Idols & FutureStars

Nuoriso- ja koulutusvaliokunnan organisoima FYR- eli Finnish Youth Ranking-kiertue jatkui uudistetulla formaatilla toista kauttaan.

TEKSTI JA KUVAT **TEIJA LAUKKANEN**

SYKSYLLÄ ALOITIMME Talissa keilailun super-viikonloppuna FYR-kauden ja tulevilla kaudella aloitimme myös syyskuussa Talissa, mutta yksipäiväisenä tiiviinä tapahtumana. Porissa ja Riihimäellä olivat seuraavat osakilpailut ennen joulua. Osallistujia oli syksyn aikana 71–78, joista rookielaisia 30–36.

Junnu Tourin aloittamisesta on kulunut nyt 20 vuotta ja Joensuussa tammikuussa pidimme 20-juhlakilpailun sekä -tapahtuman. Iltatapahtumassa oli ohjelmassa **Sanna Oksasen** haastattelu, jossa Sanna kertoi taipaleestaan juniorikaudesta naisten maajoukkueeseen – mukavia muistoja vuosien varrelta ja mikä on innostanut oppimaan enemmän ja jatkamaan aina eteenpäin. Arvotuilla joukkueilla kisattiin keilailutietämyksestä ja keilailutaidosta – hallissa nähtiin tällä kertaa keilojen kaatumista hohtovaloisissa! Joensuun osakilpailussa oli 69 kilpailijaa ja iltatapahtumassa oli todellista tungosta, mutta mahduimme kaikki tiivistäen paikalle.

Kauden viimeisenä osakilpailukaupunkina oli Seinäjoki, jossa saavutettiin kauden osallistujaennätys 94 keilaajaa, joista 51 oli rookielaisia. Seinäjoella toteutettiin tavoitteemme, että alueen aloittelevat juniorit tulevat osallistumaan jo viikolla järjestettäviin omiin eriinsä. Seinäjoella oli useampi valmentaja neuvomassa ja auttamassa junioreitamme – nuorin osallistuja oli 6-vuotias Paavo, joka hymyillen veti kisan läpi.

Osallistujamäärä lisääntyi noin 10 % edellisestä kaudesta ja tyttöjä oli kauden aikana ka 24 / kilpailu. Tavoitteenamme on saada osallistujia lisää joka vuosi – Rookiesta on hyvä ponnistaa kilpakeilaajaksi!

Kauden Grande Finale keilattiin huhtikuun lopussa Kupittaalla Turussa. Pro-sarjan finaali keilasi 20 nuorta, joista neljä oli tyttöjä. Pro-sarjan voittajaksi keilasi Helsingin **Karo Hilokoski** tapahtumarikkaan finaalin myötä. Rookie-sarjassa voiton vei Kouvolaan ylivoimaisesti keilannut **Leo Lähde**.

Kiertueella saadaan nähdä iloisia onnistumisia sekä karvaita pettymyksiä – kaikki tämä kuuluu niin keilailuun kuin elämään! Ensi kaudella jatkamme vähän hioituilla sääntömuutoksilla viikon päästä julkistettavissa halleissa – tule taas tapaamaan keilaajakavereita ja tutustumaan uusiin halleihin sekä tietenkin kilpailemaan nuorison kanssa yhdessä!

Heleänä helatorstaina vietimme Idols & FutureStars-tapahtumaa Raision keilailukeskuksessa. Tapahtumassa saa haastaa idolinsa keilaamaan kanssaan parikilpailua tai kokee neet keilaajat kyselevät itselleen pariksi aloittelevan keilaajan.

Raisiossa oli hallin täydeltä keilaajia ja kannustusjoukkoja seuraamassa kilpailua, johon oli saapunut 39 paria eri puolilta Suomea – oli maajoukkuekeilaajia, valmentajia ja aloittavia keilaajia Tulevaisuuden Tähtinä.

Voittajaksi avoimessa sarjassa keilasi Vaitipää-pari **Leevi Saikkala–Lila Ahlfors**. Sarjoina on lisäksi naispari ja alle 320-ka-pari.

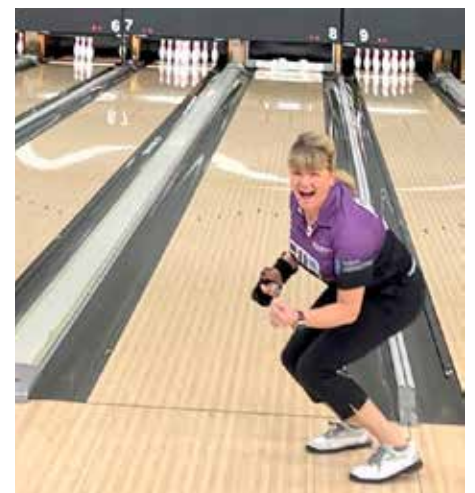
Tapahtumassa jaettiin Keilailuliiton myöntämä kunniamaininta Nuorisotoiminnan edistäjä 2022 **Petra Eriksson-Solalle**. Petra tekee Raisiossa huikkeen hienoa työtä juniori- ja nuorisokeilailun hyväksi. Raisiossa on yli 40 rekisteröitynyttä juniorikeilaajaa, jotka harjoittelevat viikoittain junnukerhossa ja kilpailevat yhdessä.

Kysyin, kuinka Petra on saanut tämän aikaan, niin hän kertoi, että junnukerhossa toimitaan hymy huulilla, mennään pienen junnun kaveriksi radalle samalle tasolle, ohjataan todella kädestä pitäen ja innostetaan onnistumisista. Junnukerhotoiminnassa pääsee kiipeämään seuraavalle tasolle, niin siinä on tavoiteltava porkkana. Merkittävänä asiana hän kertoi, että Raision nuoret keilaajat ovat avainasemassa junnuutoiminnassa – he osaa- vat toimia erittäin hyvin junnumaailmassa. Ja tietenkin toiminta vaatii paljon markkinointia erilaisissa tapahtumissa.

Idols & FutureStars-tapahtuma on allakoitu toistuvaksi tapahtumaksi helatorstaille. Kevään 2024 paikkakuntaa ei ole päätetty – pyritään viemään kaupunkiin, missä on aktiivista nuorisotoimintaa – ottakaa yhteyttä! ●

Granden voittajakolmikot.

Petran mukanaolo kilpailussa – tulihan siinä 300!

1.1.2001 ja jälkeen syntyneille

FINNISH YOUTH RANKING

SUOMEN
KEILAILULIITTO

SPONSORED BY

bowling.fi

Rookie

**OLETKO JOSKUS MIETTINYT KILPAILEMISTA? NYT VOIT
KOKEILLA SITÄ YHDESSÄ KAVEREIDESI KANSSA!**

Finnish Youth Rankingin oma Rookie-sarja on tarkoitettu keilailusta kiinnostuneille, aloitteleville pelaajille. Osakilpailuja kiertueella on viisi, jotka järjestetään ympäri Suomen. Voit halutessasi osallistua yhteen, kahteen tai vaikkapa kaikkiin! Kevaalla järjestettävään Grande Finaleen pääsevät Rookie-sarjasta 12 parasta keilaajaa. Kysy lisää paikalliselta keilahallilta ja lue lisää osoitteesta www.keilailu.fi!

OSAKILPAILUT 2023-2024

Helsinki, Tali 16.9.2023 | Valkeakoski 7-8.10.2023 | Mikkelä, Keilakukko 18.-19.11.2023 | Oulu, Alppila Bowling 10.-11.2.2024 | Raisio 9.-10.3.2024 |
Tikkurila 27.4.2024 / Grande Finale

Turun alueen junnujen kesäleiri

Turun alueen junnujen kolmas kesäleiri järjestettiin kesäkuun alussa Salon keilahallissa. Leirijatuksen takana ovat Turun Keilailuliitosta Kai Hildén, aikaisemmin Salon Hanhivaaran keilahallissa ollut Jani Koivukangas sekä Raision Keilailukeskuksesta Petra Eriksson-Sola.

TEKSTI JA KUVAT: **MARJA HONGISTO**

Päiväleiri edelleen suosittu

Tämänkin vuotinen leiri järjestettiin samalla periaatteella kuin kaksi edellistä, eli kolmen päivän päiväleirinä kesäkuun alussa. Päiväleirin etuna on se, että pienempienkin leiriläisten kynnys osallistua leirille on matala, koska välimatkat Lounais-Suomessa ovat lyhyitä. Päiväleirin organisointi on helpompi ja hinta on edullinen. Leirimaksu oli vain 40 € ja sisälsi myös maittavan lounaan kaikkina päivinä keilahallilla. Osallistujia oli tänä vuonna 19, joista tyttöjä oli kuusi ja poikia 13. Nuorin leiriläinen oli seitsenvuotias ja vanhin seitsemäntoistavuotias. Mukana oli myös parakeilajia.

Leirillä monipuolista tekemistä

Leirin päävastuullisena valmentajana oli aluevalmentaja Jani Koivukangas. Mukana oli myös hänen parinsa aluevalmentajana Eetu Sola. Eetu vastasi kaksikäätisten valmennuksesta. Muina valmentajina olivat Kai Hildén, Petra Eriksson-Sola ja Marja Hongisto. Petra piti leiripäivien alussa lämmittelytuokion, jossa käytettiin apuna hallin kevyitä palloja.

Ensimmäisen leiripäivän ohjelmassa oli perusasioiden kertausta:

- lähtöpaikan tarkistus, etäisyys rajarikko-viivasta ja sivusuuntainen etäisyys

- pallon paikka (pallo ja olkapää samalla linjalla), rento heittokäsi, heilurin pyöreä aloitus
- lähtöasento -> kenkien kärki, polvet, lantio ja hartiat osoittavat pelattavaan linjaan
- ylävartalon tiltaus (lantio väistää palloa)
- kolmen ensimmäistä askelta, pysäytys ja sitten normaali viiden askeleen heitto
- irrotusasento, jousto polvesta, heittökäden saatto lapaluuhun, vastakkaisen käden paikka

Toisen leiripäivän ohjelmaa:

- edellisen päivän asioiden läpikäyntiä
- heiluriheitto ja kolmen viimeisen askeleen heitto
- sivuttaispyörinnän harjoittelua ilman peukaloa, vieritetään hallin palloa kaverille lattiaa pitkin
- paikkoharjoituksissa käytiin läpi 3–6–9-paikkosysteemi ja tämän jälkeen oli laistokilpailu, jossa pystyi hyödyntämään paikkoharjoituksen oppeja
- päivä päätteeksi oli 3D-hohtokeilausta, jossa radat ja seinät ”liikkuvat”

Leirikisa

Kolmas leiripäivä aloitettiin leirikisalla. Leiriläisistä osa ei ollut heittänyt edes epävirallisia kisoja, mutta suurella innolla kaikki osallistuivat kisaan. Kisassa heitettiin neljä sarjaa keskiarvosoitteuksin.

Kaikki tytöt heittivät samassa sarjassa. Voittajaksi keilasi **Anni Arvola**, toinen oli **Alla Klaus** ja kolmas **Isabella Sundberg**. Nuorempien poikien järjestys oli: 1. **Henrik Venäläinen**, 2. **Antti Venäläinen** ja 3. **Eemeli Virtanen**. Vanhempien poikien järjestys oli: 1. **Viljami Avoranta**, 2. **Konsta Rautiainen** ja 3. **Jooa Siivonen**. Kisan päätteeksi oli palkintojen jako. Mitalien lisäksi kaikki palkitut saivat pokaalin.

Kisan jälkeen oli ruokailu ja sitten ryhmä jakaantui kahteen osaan. Toinen ryhmä meni pelaamaan frisbeegolfia ja toinen minigolfia. Kaunis, aurinkoinen sää suosi ulkoiluaktiiviteetteja. Lopuksi kaikki kokoontuivat vielä keilahallin terassille ennen kotiinlähtöä.

Kiitokset kaikille mukaville leiriläisille, innostaville valmentajille ja Salon keilahallin pirteälle henkilökunnalle. Ensi vuonna tavaataan Raisiossa. ●

Liity

Suomen Keilailuliiton tukijaksi ja autat maajoukkueen menestymistä radoilla!

Oletko sinä tai yrityksesi kiinnostunut tukemaan suomalaista keilailua, joka on maailman mittapuullakin kärkiluokkaa?

Suomen Keilailuliiton juuret ulottuvat vuoteen 1939 ja Tampereelle. Tästä eteenpäin on suomalainen keilailu saavuttanut arvokilpailuissa EM- ja MM-tasolla kaikissa ikäluokissa yhteensä satoja mitaleja – enemmän kuin suomalaiset missään muussa palloilulajissa.

TUKIJANA olet mukana tukemassa kotimaista keilailua sekä Suomen Keilailuliiton toimintaa. Olet mahdollistamassa huipulle tähtäävien keilaajiemme ammattimaista harjoittelua ja näin auttamassa saavuttamaan heidän omia haaveitaan ja unelmiaan. Tukeksi on tärkeä! Urheilijoidemme matka kohti ammattilaisuutta on vaativa ja kaikki tuki on tärkeää.

Suomen Keilailuliiton vastaanottamat tukirahat käytetään lyhentämättömänä Suomen keilailumaajoukkueen toimintaan ja kehittämiseen.

Keilailu itsessään on yksi maailman harrastetuimmista urheilulajeista. Laji sopii kaiken ikäisille kunnostasosta tai fyysisistä ominaisuuksista riippumatta. Suomessa lajia pystyt harrastamaan yli 140:ssä keilahallissa ja paikallisliittojakin löytyy 59 kappaletta ympäri Suomen.

Tukijana olet mukana tukemassa liittomme toimintaa ja mahdollistamassa huipulle tähtäävien keilaajiemme ammattimaista harjoittelua – samalla auttaen heitä kohti omia unelmiaan ja tavoitteitaan. Suomen Keilailuliiton vastaanottama tuki käytetään lyhentämättömänä keilailun maajoukkueen toimintaan.

Yksityistukijaksi voit liittyä haluamallasi summalla tai 100 euron vähittäissummalla. Yritystukijana voit liittyä mukaan haluamallasi summalla tai 500 euron vähittäissummalla.

YRITYSTUKIJA

Vähintään 500€ / Vuosi

- Yrityksen nimi ja logo liiton verkkosivuilla
- Keilaajalehti 4 kertaa vuodessa
- Näkyvyys jokaisessa Keilaajalehdessä
- Iltatapahtuma vuosittain

YKSITYINEN TUKIJA

Vähintään 100€ / Vuosi

- Henkilön nimi liiton verkkosivuilla
- Keilaajalehti 4 kertaa vuodessa

Lisätietoja aiheesta sekä liittymislomake Suomen Keilailuliiton tukijoiden sivulta:
www.keilailu.fi/suomen-keilailuliiton-tukijat

Mekin olemme mukana tukemassa suomen keilailuliiton toimintaa.

MERKKIKESKUS

Yksityiset tukijat:
Arvi Vihersola

NUKU PAREMMIN. SYÖ PAREMMIN. URHEILE PAREMMIN.

SCANDIC SPORTS -JOUKKUEMAJOITUS
ALK. 29 €/HLÖ

LUE LISÄÄ: [SCANDICHOTELS.FI/SPORTTI](https://scandichotels.fi/sportti)

SUOMEN
KEILAILULIITTO

Scandic

Elämänmittainen kumppani kotonasi

Meiltä saat sohvia, sänkyjä ja parasta palvelua. Valmistamme Avainlippu-merkityt sohvamme käsityönä Keravan sohvatehtaalla ja myönnämme niille korkean laadun takeeksi 20 vuoden runko- ja joustintakuun. Olemme suunnitelleet, valmistaneet ja myyneet huonekaluja suomalaisten tarpeiden ja trendien mukaan jo yli viiden vuosikymmenen ajan. Tunnetta suomalaisen kodin ja sen elämän, työskentelemme lähellä asiakkaitamme ja teemme joka päivä töitä sen eteen, että pystymme tarjoamaan parhaan vaihtoehdon kaikkiin elämänvaiheisiin.

FiNSOFFAT

www.finsoffat.fi

KERAVAN TEHDAS JA TEHTAANMYYMÄLÄ:
Huhtimontie 4, Kerava

FINSOFFAT HELSINKI:
Kalevankatu 13, Helsinki

VANTAAN TEHTAANMYYMÄLÄ:
Porttisuontie 4, Vantaa

INARIA®
Millilleen.

Liukuovet ja kaapit millilleen!

INARIA®
100
FINNMIRROR OY 1923-2023
VUOTTA SUOMALAISTA TYÖTÄ

Unelmiesi liukuovikaapit ja liukuovet mittatilauksena

Kotimaiset Inaria-säilytysratkaisut valmistetaan aina millintarkkana mittatilaustyönä sinun kotiisi. Etsit sitten unelmiesi liukuovikaappia, erillisiä liukuovia tai tilanjakajia, toteutamme kaikenlaiset säilytys- ja tilanjakoratkaisut aina laadukkaasti, tyylikkäästi ja ennen kaikkea yksilöllisesti – paikoilleen asennettuna tietenkin.

Hoidamme korkealla ammattitaidolla ja ystävällisesti palvelen niin mittauksen, suunnittelun, valmistuksen kuin asennuksen. Millilleen.

Tervetuloa Inaria Studioon palveltavaksi! Ota yhteyttä ja tule käymään.

Inaria Studio Arabia

Toukolankatu 13
arabia@inaria.fi
Joni: 040 839 2468

Inaria Studio Munkkiniemi

Munkkiniemen puistotie 21
munkkiniemi@inaria.fi
Jani: 050 567 9006
Harri: 040 731 6483

